

Ara Alexandru Şişmanian

Zdrențe 5

2026

Coperta I: Scoarță de copac (foto Dana Shishmanian)

Copyright © 2026 A. A. Shishmanian
All rights reserved.

Danei – orizontul poeziei pe care o scriu.

Trimit, pentru bio-bibliografie, la documentul actualizat pe sit:
[https://adshishma.net/Ara/CV_A.A.SHISHMANIAN\(rom\).pdf](https://adshishma.net/Ara/CV_A.A.SHISHMANIAN(rom).pdf).

1.   *o barcă de lemn*

o barcă de lemn din piese detașate – gata să se aprindă •
moloz de lumină-n locul ochilor • panglici de drum
sărutate de buze uitate • monede amestecate cu stăruința
prafului • un martor de aer în dreptul zdrențelor
respirației • iarba ofilită discută cu norul atomic • un mort
în levitație deschide ochiul imponderabil • da, iarba
seamănă tot mai mult cu niște degete galbene care arată
cerului ceva terifiant • un invizibil de mușcături acide • și
firele de lumină captive în ceața catifelată • duhul străin al
estompărilor plutind pe somnolență • obscurul atât de palid
– ce ne traversează continuu • și ninsoarea nisipurilor
precum pânza unei uriașe corăbii – veghea incandescentă a
pustiului ca o brichetă mereu aprinsă • aerostatele
lucrurilor atât de ciudat primitoare • pașii extrem de
transparentei ce-mi risipesc prin toamne mersul • și ultima
silabă căreia nu-i descifrez numele în tot acest hazard
nebulos al înșelăciunii •

2. *medeea avisală*

ea, medeea avisală îmi caută umbrele • invocă – pisică neagră – la răscruci suflurile morților • necromantă a caricaturii – atinge piscurile pierdute cu mîna destrămată a țipătului • bea negrul ce înghite timp • vampiră a suferinței se lăfăie în moartea-n care s-a înecat • cu coșmardescă voluptate •

3.   *respirațiile apneice*

respirațiile apneice ale popoarelor înstrăinate • reptații în galben • templul propagandei pentru pioșii iloți • sau poate timpul vag al buzelor – al degetelor – și al plămînilor cu zborurile închise • faunii intermitenți ai nopții – agață sufocarea de sfori de întuneric • întâlniri cu amețeala apelor • calm cu cristalele versicolore • zîmbesc infinitul cu singur • desfigurări reziduale din zațul atît de ironic al haosului • îndepărtate brize anoceance – da, încrustate în lontan • un aisberg dedesubtul ochiului cu țipătul paralizat de suferință • viziune ce ar vrea să se topească • să se estompeze în obscurul alternativ • îndepărtate lanterne – cînd mîinile împreunate se roagă la vid • faunul se dizolvă în vîntul vînat al amurgului • își întinde bezna elastică în valuri de sunete • deșerturi vitrificate precum niște dulapuri galbene • ochi goi cu chip de copil • candoarea australopitecă a răului • nici o lumină pe drumul acesta părăsit – și sinele – caliciu negru pentru neant • păsările alunecă în unde – peștii zboară cu frunzele clipelor la subsuoară • străzile îmi parcurg privirea – o răsfoiesc precum cicatricile unor răni de demult • sau tenebra trădată pentru o strălucire abjectă • secunde aluvionare – nins gravată suferință • sfîrșitul – cînd poate s-ar chema • termometrul flaut cu frisoane negre de temperatură • stop – poate nici •

4. *muțenii anoceanice*

muțenii anoceanice-n arhipelag • suflul se sculptează în
lacrimă – *why* • sau poate *yhw* • *the end just inside* –
breathing • un scaun gol cu sensul părăsit • un A de cretă
de veghe-n iarnă • drapelul absurdului în zdrențe lângă
spartele silabe •

5.   *labirint în câmpie*

literele risipesc labirint în câmpie • pagini răsfoite de iarbă
– plictiseala albă citește noaptea umbrele argintii •
abisurile se subțiază fragede precum o vegetație a vidului •
privirile pașilor îmi mustră ubicuitatea • nici un incest nu-
ți pîngărește trecutul banal • nici o mărturisire nu dă
gravitate primejdioasă suflului tău ușuratic • singurătăți
orfane îți populează ferestrele ce seamănă tot mai mult cu
niște oglinzi • te pierzi urcînd prin somn străin • viperele
nu-ți mușcă, intimidare, călcîiul • gloanțele se feresc de
numele tău • neatinși de tine – abelii cad secerați – și totuși
pe fruntea ta înflorește, invizibil, semnul lui cain • cei mai
mari criminali – reflectați în tine – capătă parcă o
nevinovăție de victime • nicăieri și nicicînd anxioși te
întrebă – însă tu răspunzi liniștit: *nimeni* • noaptea-și
pierde ca pe niște semințe stelele – însă neant dezvăluit tu
te legeni • nu pe fluidul pămînt – ci-n hamac d'infiniț •

6.   *trepte de negru*

trepte de negru printre oglinzi fără țel • printre negații –
acumulat nimeni își inventă un exod – un tărim •
reîntoarcerea ca o sinucidere în punctul de origine • visăm
imaginile subliminale pe care le respirăm odată cu aerul •
ubicuitatea e concomitența dubiului scăldat în neant •
nicăieri e un mod de a filosofa • obstacolul poartă pe
frunte o stranie inscripție • somnul unui epitaf rănit • mă
sufoc de anihilare romantică • plictis cu dîre de melci și za
de păianjeni • turbure de inimă diluată între somnolență și
greață • o privire – precum o barieră abandonată • din loc
în loc – bucăți de eternitate • fragmente bănuite de neant •
cuvinte cu pleoape – privind cu vid • bărci paralizate lîngă
frisoanele apei – departe de lemnul alb, mut • acoperit de
straturi grele de întuneric •

7.   *pașii lui nimeni*

un parc pentru pașii lui nimeni • nimic de mărturisit – doar zdrențele unei vieți banalizate de ceilalți • banalizate de răul redundant și absurd • un plicits fără vină • fără venituri ori plecări • doar insula-n senin și solitudinea palmierului • pământ de dubii fertil doar pentru alții • un ceasornic cu respirația ticăită • timpul în spirală – și eul străin precum o cutie de tablă încă deschisă • solul unei singurătăți pe care-o locuiești la infinit • solul unei împărății lontane – ce-și transmite mesajul clipind • același pentru amnezia celorlalți • panglica unui discurs cu posibilități variabile •

8.   *secole – milenii*

secole – milenii, poate • constant prin variațiile timpului • comunitatea lor confortabilă cu ceața nicăieri • în loc de panglică poate doar niște zdrențe • zdrențele curcubeului • arabescul palid al lunii • peste tot cutia de tablă – peste tot capacul deschis • înăuntru înseamnă cel mai adesea captiv • nicăieri e un sinonim al lui nimeni • între mine și mine nu pot dormi decât obstacolele – obstacolele ce nu se pot trezi decât amenințându-te • o muțenie capitonată – o disperare capitonată cu singur • complotul lipsei de conștiință • lemnul, mut, putrezește – dar barca își spală departe albul • camera capitonată cu țipăt maro – capitonată cu nervii maro ai infernului • și eu cu creierul stors de amintiri – cu craniul pleznind în corole de zîmbete •

9.   *ziduri*

ziduri – opacul veghează • ascensorul dislocat • izolarea se caută – se oprește la etaje virtuale • nimic • caverna unei frustrări – frustrarea unei caverne • opacul larg • capacul frisonînd • da, copacul foșnind • complicitatea se ascunde în cutii de tablă • pubele – cutiile inutilului • acolo cine devine ce – cineva ceva • camuflat înseamnă promovat • nimeni se închide-n sine până află că misteru-i se chema graal •

10. *morfologia izolării*

morfologia izolării • microscopul arhipelagurilor • vaguri – valuri • absențe aproape bănuite • nici o felie de timp – nici o felie de spațiu • depărtare – descoperire – separare • nicăieri o mai intimă vecinătate • clipe băute din căușul palmei • o mîngîiere frisonînd de orizonturi • drumuri segmentate de febră • împușcătura îl caută pe străin • moartea îl înțelege • nici o felie de tăcere – nici o felie de liniște • ecrane virtuale pentru timpanele ochilor • arhipelaguri suspendate în ceață • explorări ale improbabilului – oh! tu superbă euristică a imposibilului • coagularea e un caz al destrămării • vine un netimp cînd înțelegerea durează mai mult decît efemerul corp • treci pe lîngă ce-ai fi putut fi – și te lași în urmă • da, o pescuire de insule • în ele avisul se așteaptă – își povestește singurătatea – izolarea • sori de toamnă printre pulberi pierdute • surori cu caritatea de zăpadă • emoția transcendențelor – a transparențelor • cerurile-și scutură amurgurile ofilite • epuizări abia posibile – complet imposibile • absențe sperate dar mereu nechemate • nechemarea își întinde vocea – valuri de vaguri • depărtări disperat cîntătoare • lumini asurzite de seară – de scară • străine sirene • năvoade poate – orizonturi poate – dispariții desigur • nechemări chemate – ori poate că nu • dîrele vechi ale catastrofelor încrustate – fisuri misterioase • dinozauri interdimensionali • efemerul exprimă straniul trecutului • destrămări – căderi căutîndu-

și patetic, tragic – agonia • suprimări care încearcă să moară • pentru care moartea – străin anunțată – ar fi încă un fel de viață • de supraviețuire • palparea unui rest de drum • destinul e întâlnirea dintre conștiință și o obstinație cameleonică • împușcături de la est la vest – nimeni se întreabă • poook – poook • stropi de inutil argintiu în moale de sinistru – de sumbru • culeg din maidan pocnetul – cadavrul de umbră • culeg culesul – gestul • lista imposibilităților lui aproape posibile • zgomotul infernal al tăcerii dizolvate • cazanul vrăjitoarelor – cu vacuitățile-i profund demoniace • poate fi oare făcut numai din sunete... •

11. *nicăieriul aproape*

nicăieri se apropie • se caută după îndelungi aşteptări •
cuvîntul ca o gură a nopţii • beznă scuipată de stele – gest
de prisos • barcă neagră – pianul pluteşte pe tăcerile albe •
ploaie de vid pentru gînduri de gheaţă • limpede mereu
deasupra – pătat doar de frunzele paşilor • nebuloasa
oricărei cunoaşteri de diferenţe tulburate • clar de verde
întîlnind fragil de avis • pariul alibiului • scînteia soseşte
după cenuşă – visul fosil pe-o panglică de somn • lacrima
călătoreşte-n barca ochiului • schelete de litere pe pânze de
pagini • argintiu argentinian pe corzi cu pampa departe •
mă luase de mînă pietrificat de somn • ea, poate – el, poate
– sau absolut nimeni • sunet subţire de iarbă sub arcușul
orizontului • boarea cărţii îmi mîngîie faţa • priviri
atomizate – ninsori neînțelese • masca unui miraj –
niciodată – nicicum • de pe plic adresa s-a şters singură •
vidul m-a expediat în locul scrisorii • suflu obscur din
adîncimile verdelui • lamele ierbii taie-n felii vîntul • o
plapumă de uitare pentru minţile tulburi • doar un zeu de
ceaţă îmbătat de lumina pe care-o opreşte • şi singur cu
aripile lui de fereastră • separat de toate aceste obscure
creşteri – fluide precum un diluviu • de potopul ce atîrnă
străin – sub ochiul rece al cerului • precum o lacrimă unde
s-a strîns murind – toată dumnezeirea •

12. *fetița cu chibrituri*

fetița cu chibrituri cîntă la fulgi de zăpadă – își plimbă arcușul pe corzile frigului • cîntă din narcisismul ecourilor • ea e în pragul dinăuntru deși gerul înregistrează mărturia vitrinelor • mărturia ferestrelor alunecînd labirintic pe-oglinzi • ea înaintează fără să se recunoască prin imaginea descompusă a siluetei și-a rochiei • o linie neagră – un chibrit insolit, asemeni ei – ce limpezește aerul scuturat de miraje • gheața urcă zîmbind pe pantele vidului – burlanele descompun interogațiile-n picuri • picuri de piscuri – briza e uneori spleen • chibriturile stinse sînt spălate cu lacrimi • așteptarea scînteiază de sunete • cutia cu chibrituri e parcă o liră ce cîntă depărtarea în cer și pe ape • indiscernabile lucrurile dispar în lumini și mirajele-n amintiri și în umbre • anotimpurile se amestecă într-o imponderabilitate metalică – un continuum muzical de nopți argintii • văzută de pe prichiciul oglinzii – luna e o străină ce-n locul luminii varsă doar discuri de tăcere • fetița moare puțin, adormind • cadavrul cîntă zăcînd în propria lui așteptare • concert la violoncel culcat într-o rînă • aproape un far plimbîndu-și închegată întrebarea • rana pe care durerea lui nu va putea în veci s-o vomite •

13. *motoare de moarte*

fixitatea zămislește cu motoare de moarte întunericul • existența e o artă a suprimării • chip cu trăsături de înnoptare • evanescența fluidă a himerelor – avis de extravagantă incertitudine • *ne tombe pas mais se gonfle à travers l'étrange nage des nuages* • lămpile mâinilor plutesc în solitară necăutare • împușcă spectrul zdrențele tenebrei încă la putere • inventă lumină insurecția între miezul-nopții și toamnă • mînjește aleea oranj cu lacrimi mute de crepuscul • luminos e tărîmul putrezirilor care desparte necrofilmul de celuloid de umbra-i thanatică • fractalii lui catodici ne dăruie nu nemurirea ci o absență iluminată • ne țipă-n cioburi vitrinele ca pe niște mesaje – nu incomprehensibile ci deliberat lipsite de sens • și năruirea chipului nocturn în zori – neantului mult-așteptat • nebuloasa beatitudine prin care urcăm asemeni unor lacrimi de cristal • cîntînd asemănarea cu noi înșine • de parcă un tren ne-ar trece mereu prin creier – refuzînd să se oprească la gara vreunui gînd •

14. și iarăși drumul...

și iarăși drumul întortocheat ce-mi întâlnește minele în sine • când nisipul pleacă în atâtea direcții • decolorarea de piatră plînge-n adîncul disparițiilor • un test al prostituției de noapte între două orgasmuri • un text al penitenciarelor – al morții adînc silabisite • celălalt prea aproape de lucru – alteritatea, aproape sinonimă cu trădarea de sine • tot ce a fost deconstruit între două respirări – între două adăposturi furtive • mesajul e o promisiune – o speranță inutilă în numele căreia rămînem pe loc • de partea cealaltă a sudorii • un strop de cristal între silabe străine • ultima lacrimă a vălului într-un coșmar de evaporare • despărțiri multiplicat – cercuri – miriadele de cercuri jur-împrejurul absențelor palide • culori de diverse forme – sunete cu atîtea mirosuri și gusturi • și în spatele oglinzii – o nouă revoltă • un nou monument pentru diferența dintre uman și divin • gura e un cuvînt de așteptare – o gară a silabelor • un somn al mușeniei parcurge întîmplările aerului • începutul avisal al amurgului coase omul nostalgic de cer • lumea e diferența tulburată a înăuntrului • un miraj al lui cine rătăcit într-un ce labirintic • o confuzie dintre zbor și lumină – unde sălășluiesc umbrele statice • nimeni alocal – și deodată spart întru spirit •

15. da, din nou drumul...

da, din nou drumul labirintic ce-mi întrerupe minele-n sine • oprirea cu scufundarea meandrică • sechestrat în frig ca în masca unor evenimente inavuabile • poate un străin mai singur decât un demon • oglindă sau tărîm ocultat • gordian înseamnă că labirintul e nod • și nu pe el – pe tine trebuie să-nveți să te deznozi • astfel, nimeni poartă imobilitatea absențelor • irespirabilă e retragerea timpului – spațiul misterios lăsat în urmă de recesiunea secundelor • aerul neted se întinde rănit de muțenii • și nu pe el – pe tine trebuie să-nveți să te respiri • pentru a rămîne la fereastră cu liber • revolta se joacă la limita insurecției precum un întîrziat șurub • bombardamente represive – explozii străine – zdrențele unei puteri polițiocrate • prevestind un nou întuneric • toți – nu există excepție pentru vid • tot – absolut neant • zdrențele țipă pentru că creierul neagă • nimicocrații valsează zîmbind – acompaniați de sirene •

16. *verweile, doch...*

verweile, doch, du bist so schrecklich • privirea jupoaie
sclipetul de oglindă al apelor • fereastră numai – apoi
labirint lângă singurătatea năruită • privirea jupuită
primește rănile lumii – citește petele – petelele de
înstrăinare ale sinelui • ascunde lămpile evadate din beznă
– deschide o lacrimă-n plus pentru cimitirul nesfârșit al
mâinilor • ochii nimănui piaptănă șuvițele apei –
contemplă orb argintul falic al peștilor • solitudinea lui
nimeni a căzut prin oglindă – deși cadavrul i s-a prăbușit
pe fereastră • mirosul rece al insomniei cu detașarea ei
întortocheată • divorțul fantomatic al stelelor • zarul în zori
lângă zidul refuzului • grote de întuneric pentru ochi •
lacrimi în chip de semne pe netezimea oarbă sau poate
niște crăpături care privesc • săniile semnelor • și neaua
abia lizibilă – prea absentă pentru nume și formă • nimic
între verde și templu – între alb și coloană • cenușă pe
aripile zilei • mâini întârziate ca niște stele • buze pierdute
din care bem • noi și nimeni mai amortiți decât iarba de
sînge • prea fluid de litere freatice • dureri subiacente •
duel fără urme – dispariții în locul cadavrelor unei partide
de șah • remiză evanescentă • când cartea întreagă e oribilă
– cum oare să mai întorci ultima pagină... •

17. *surîsuri freatice*

surîsuri freatice – durate anxioase • un spațiu reticent mobilat cu gheață • în care se pot organiza infinite retrageri • un dumnezeu freatic – tot mai subtil și mai mut • un dumnezeu ce se retrage în somnul resemnat al zidurilor • un dumnezeu din cercuri negre – aidoma unui lac pe care plutesc ca niște pene înclinate – gondolele • tăceri freatice • nicăieri, nici un pas pentru potecă • doar chemări fără nici un răspuns • fosilele sfărâmate ale unor silabe niciodată vorbite sau scrise • numai o lărgire a negrului – o amplificare de neînțeles a obscurului • nimeni singuratic pe țărm – captiv la oglindă • un ochi începe să cînte din deget – o pleoapă închisă ascunde visuri freatice • visuri ce tănuiesc alte pleoape – unde alți ochi încep să cînte – spre alte evanescențe •

18. zdrențe freatice

zdrențe freatice • greutatea orelor așteptate • gura ca o casă
mereu mai tăcută • poate fruct de dubiu recules • dincolo
de buze – o rețea a adâncurilor • nimeni printre toate aceste
reticențe lăcuite • cercuri de paloare – delocalizate • poate
fluturi aruncînd cu aripi aur în dragoni • nimeni măsoară
echivocul stelelor prin geam • își adîncește uitarea de sine
cu singuratică oglindă • izolarea ne găsește incoloră – fără
formă • ne descoperă – insule incognoscibile • arhipelaguri
de-absență în oceanul neștiut •

19. aberația alternativelor

lumea e aberația alternativelor – a despărțirilor pietrificate • indiscernabilul magician ne desenează gândurile • pe un paravan chinezesc lăcuit cu beznă • dispariția adie printre păpușile de lacrimi – cocorii se dizolvă sorbiți de deșteptarea avisului • înnobilat mă înalț învăscut în tenebre • nimeni învață stingerea de sticlă – când cenușa ne transformă în ciob • echivocuri sau pești în vacuitatea valurilor • depărtarea umflă balenele dincolo de pași • orizonturile violează crepusculul pe maidane de noapte • mortul e orologiul cu care ne măsurăm molozul din timpul rămas • din timpul martor • poemul e ce se evaporă – când, spălate de lume, silabele se zvîntă la soare •

20. *tu – el*

tu – el • tuuuuuuu-nel • străbat – mă străbat • treci cu
trenciul prin mine – prins în mine • pleopă de cristal – mă
ține de durere • mă prinde de țiță • prins prin • luuung –
luuuuuuuuung tuneeeeeee • el, mai ales, intrînd în tu • el,
mai ales, prins prin • deasupra, mai ales – deasupra
întunericului • parașută, mai ales – precum o generație
pierdută • un fel de paradis – de negăsit • lacrimi, mai ales
– poate prea multe lacrimi (e ceva redundant în plîns) •
prinse – prin • o prejudecată – un peisaj – un simulacru –
un chip sustras • mortonautica • morfemonautica atît de
delirant monoschizofrenă • pretexte – remușcări –
inutilități izolate • o singurătate agățată – disperarea cu
motor varsă albastru în apă • semnătura pericolului –
retorică – aproape senină • aproape velină • cerneala
îngerului • ninsoarea lui labirintică • ninsoarea cu care
respiră numai cînd zboară • el, apneea • apneea fără nume
– anonimă – cufundată în tăcere • respirîndă – zburîndă –
tăcere • existînd moartea – noaptea • moartea – noaptea ca
un tunel • zîmbitor – fără ieșire • zîmbitor de fără ieșire •

21. *euronul α*

greieri – nervi – verde tot mai alb • zdrențe pe orizont –
deliruri incolore • ceruri sparte în palid • voci poate, ca
niște amuzamente saturniene • fragilul aruncă numere în
embrion • bizarul de piatră își masturbează soclul în mai •
cînd iată • neuronul α spune nu știu ce neuronului β •
euronul α tace nu știu ce euronului β • n- •

22. *bănuiala corzilor vocale*

bănuiala corzilor vocale – bănuiala labirintică a culorilor •
ca tăcerile în care mă ascund • prea puțin argint în cheie
pentru a descuia nebuloasa porților • ac prelung înfipt în
tulbure de lună • bănuiala mult mai îndepărtată – mai
lontană – a suspensiilor • stoluri sedative între ore –
pregătind din cenușiu asfalt ecou fără ace • sau suspensia
vocală a culoarelor – a culorilor tăcute de unde lipsesc •
straniul își adoarme geometria-n solitudine • secunde
elastice • suspensia monotonă a incolorului – a
inodorului • monotonul mă cheamă – mă străbate – mă
pierde pe drum • da, se pierde-n clipocit de drumuri •

23. *ace de țipete*

ariciul cu ace de țipete • cînd singur ieșeam din asfaltul străzii – pescuind înotul din apă • cînd mă vindecam de argintul drumurilor descuind cu melci nebuloasa • cînd tăcerea ne găzduiește în revelația interzisă • a cui este stingerea cînd transparența traversează limpezimea oglinzii • al cui paradoxul lui dincolo în care totuși mă văd ajuns • a cui e această trezire din care se nasc, nesfârșite, lacrimile • am atins cu mîna exilului – printre norii de piatră – misterul oului selenar • născut din mine cu forcepsul am contemplat rotitor veghea-i uriașă • și depărtările imperiului interior al luminii • am părăsit în vid setea vrăjită a tărîmurilor • și cîrja de-argint • ce-adînc a răsuflat atunci – ce somn străin s-a evaporat • ce ou de corzi mi-a paralizat cu-avis treaz trupul adormit • ce abur mi-a împrumutat plăsmuitor chipul – dăruindu-și cheagul absurdului înălțimilor • ce evanescență s-a povestit în fîntîna fără silabe – unde frunzele-s hăuri •

24. *nimic înghițit de departe*

nimic înghițit de departe – zdrențe arzînd în abis • luna pierde în noapte un desiș de mistere • frisonul coboară în solitudine • anxietatea e măsura coșmarului • ochiul răsare rece din inimă • gumă de gheață-i privirea în rana hirsută a pădurii • masca taie ca o lamă razele ciudate • *I am outing myself of this world* •

25. *lucruri de incertitudine*

lucruri de incertitudine în nori fără scop • buzele de nisip
pronunță cerul mirajului • lunară și fără sens e înverzirea –
pagini fără semn • străinul de brumă – singur la ferestrele
pașilor • explozia florii lasă în urmă pustiul cu șoaptele lui
de lumină prea tulbure • cu zâmbetele-i freactice pe care
nici o silabă nu le mai poate bea • și insula aceasta închisă
precum un solilocviu al necunoscutului • aluziile la vast
ale cenușiului • noaptea totală – neagră de toate
crepusculurile • disperarea de celuloid a asfaltului •
sclipetul din albastrul adânc – ca o inimă ocultă a cerului •
și nimeni – ofilindu-și siluetele între toate ipostazele
infernului •

26. *fantome de iarbă*

tăcere din fantome de iarbă • mâinile stelelor varsă priviri
de gheață prin sita hazardului • incestul e tot ce-a mai
rămas din labirint • magia pierdută a fragilității cristaline •
negația-i prea îngustă pentru culoarele înșelăciunii • și
prea solitară violența cu amenințările ei stagnante •
ecourile revin dinspre alb • cuvintele-și poartă,
evanescentă, risipirea • nimeni ține în mâini invizibile
rotundul neutru al dispariției • și semnele de întrebare gata
să se evapore în transparența fără răspuns •

27. *lacrimi de fulgi*

pasărea ciugulește zdrențe – zboară zdrențe • se risipește în zdrențe – agață zdrențe de pescarul din lună • zar pe pământul zdrențuit – albit de cenușă • poate ruleta suferinței cu care scazi sufletul • barca spectrală taie-n felii apa zdrențuită • barca e un cuțit de tăiat avisul – o periură de dinți pentru sunete ultra-acute • zdrențe de ceață peste vinul sumbru al mării • singur la oglindă cu noaptea mestecă razele crude • privește silueta de zgură dansînd cu fantomele de silabe • nimeni mă uită – se uită pe sine – uită și pasărea • traversează betonul aherontic • ia styxul metroului și coboară la ultima stație • contemplă trinomul bombardament – bomboană – șurub polițiorat • simte că *la nausée* de j.p.s. devine o zdreanță indispensabilă • scuipe în vasul politrucilor reziduali – al multiturcilor cu smirna la ordin • și noaptea din lumini discrete – ca o șosea spălată de limite • cu trepte tiptile prin dispariție • “coroana de vertebre de pe frunte” – silabic messianism violet • și pasărea albind peste strune • întunericul ninge de parcă ar cânta • oh! ecourile au lacrimi de fulgi •

28. ... *puncte de suspensie*

măinile sânt niște insule ale zborului • măinile se înalță-n
sume de voci • măinile mângîie scoicile pînă le deschid în
leșin de mătase • masturbează timpul de zdrențe și
zâmbete • silaba se adâncește în oglinda orologiului –
pierde-n secunde imagini și aproape cuvinte • pierde la
ghizdul fîntînii sensul în moarte • pierde întîlnirea dar
cîștigă neînțelesul • da, ficțiunile traversării întîlnesc
ficțiunea crepusculară a orizontului • zdrențele risipitoare
ale dimineții se răspîndesc în felii de falduri • sfîoasă,
noaptea se însingurează – șoptindu-și “m-a văzut” • ...
puncte de suspensie lîngă poarta somnului... •

29. *străină, această întâlnire*

străină e această întâlnire a întâmplării cu cadavericul înșelăciunii • purificarea să fie oare o convenție... • neant ascuns în cupă de tăcere • frisoanele cad adânc în ochi – viziuni carbonizate • caleidoscop din portocale de sticlă • fină dantelă de fum pe obrazul orbitor al străinului • strălucirea se sustrage apropiindu-se • amnezii atinse de anamneză – da, filosofi cu anamnezele contaminate • mâini cu lămpile țesute de idei • poate vid și poate nicăieri • sora străină a argintului pierdut •

30. *transparente – transcendențe*

transparente – transcendențe • divergențe, mai ales •
violente – evanescente • nitescente, intermitent •
excescente insuportabile – recrudescențe • vehemente,
frecvent • sinusoidale delicvescente • delincvențe –
concomitențe perplexe • uneori recurențe – prealabil
delimitate ascendente – descendente • disparențe – absențe
chiar • prezențe întâmplătoare • coalescențe –
transcendențe – transparente • zdrențe, *en somme* •

31. *tăuri*

tăuri – aprinse solitudini – incendiatoare amintiri vide – a absolut nimic • ele emerg totuși – se evaporă din stranii labirinturi chimice • pastorul piroman cîntă la memorie • depărtări transparente – miraje destrămate • transparente în zare – transparente prin ziare • transparente-n depărtări transparente • țunami învelit în țunami învelit în țunami învelit... • cîte dimensiuni – și cîte stoluri de secunde imaginare • plecările dezvelesc punctul de origine • învăluie misterios impalpabilul • trecutul anihilat •

32. *magia albastră*

magia albastră își revarsă crepusculul – dizolvă sfârșituri
violet • demiurgul violent – violet coboară fiecare
treaptă • pleacă din seara închegărilor • fereastra pătrunde
ca o aripă-n plămînul ce o reflectă – o respiră • labirintul
fabrică zborul precum un drum dalat cu aer • ecourile
patinează – orizonturile patinează pe oglinzi • singurătate
descompusă – erupție de negații • alienare descompusă,
poate, a unei singurătăți minimaliste •

33. *singur în leagăn cu moartea*

singur în legănare cu moartea – fereastră jur-împrejur –
oglindă nicăieri • cum poate exteriorul cu absurditatea lui
negativă – să se împace cu interiorul perplex • hamacul cu
care dispar nu-și poate presimți evanescența • cînd mai
erau cuvinte – mai exista încă un sens • dar acum oamenii
au dispărut – iar ultimul om a plecat foarte departe • cine e
ultimul om – ultimul om e cel ce cîntă – cu depărtarea care
l-a băut •

34.   *ce mai rămîne*

ce mai rămîne din durere – cînd rușinea îți bîntuie inima –
și-ți suflă-n inimă precum o briză oceanică • rușinea de a fi
– și rușinea de a fi înconjurat de cei ce nu-s • ce rămîne din
mine cînd mi-am pierdut labirintul – cînd mi-am pierdut
oglinda și mi-am pierdut fereastra • ce mai rămîne din
mine cînd m-am pierdut pe mine însumi – legat de
nodurile minciunii pe care n-am știut s-o dezleg •

35. *manipulatoarea mirajelor*

m-a înșelat mult mai mult decît neagă – ea, manipulatoarea abjectă cu mirajele ei scelerate • e uneori ceva obscen în tăcere – căci mă sufoc de strîmbătatea pe care n-o pot concepe • de durerea călușului pe care nu-l pot țipa • mă înec în mlaștini de ulei – cum să exprim oare încetineala acestei asfixii • cum să exprim înăbușirea fiecărei clipe de viață • cum să exprim oare rușinea în care m-am rătăcit – despuiat chiar și de-o aparență de piele •

36. *nimeni de nimeni*

nu mai era nimeni – nici măcar nimeni de nimeni • mai erau numai cîteva flori ale vidului • biodiamantul sclipea cu depărtarea • tot ce era lumină nu vărsa decît ironie peste recele abandon • avisul era doar un ecran ce se-adâncea mereu • un ecran în care pierzîndu-mă-i eram singurul vis • singura stingherită imagine • culegeam doar din resturi de filme – din celuloidul lor ofidian – zdrențe de speranțe atroce • clipe sufocate în care sclipea doar cîte-o lacrimă • și larvele țipetelor ce se zvîrcoleau mute sub batjocurile elocvenței maidanului – a vervei lui de balamuc • cu sadismul delirant și spasmodic •

37. *încarc cu silabe*

încarc cu silabe pistoalele invizibile pe care mi le-am scos
din inimă • ascut cu răbdătoare tăcere şişurile cuvintelor •
străinul mi-a înconjurat singurătatea cu simulacre •
petalele întârziate ale mersului – şi greaţa ca o cârjă de-
argint • şi ceilalţi – manechinele acestea-n care nu-mi pot
investi moartea • şi mai ales clipele jupuite în care sufletul
meu încă durează • lumea-i ghemul viu – mort totuşi – al
tuturor căluşurilor omului • gordianul labirint al tuturor
trădărilor înscrise – codul de neşters al tuturor
renegărilor •

38. *lacrima ascuțită*

o lacrimă ascuțită în ochiul din inimă – în ochiul meu orb •
o ușă ascuțită-n scara înserărilor – o ușă care taie
întunericul • o fereastră a decupat coșmarul ce se arată –
pictat cu suferință pe dosul ochilor închiși • dar omul
negru s-a îndopat cu argint • lacrima aceasta tăioasă din
mine – nu e poate decît umbra neantului • urma lui
incandescentă • ca să te eliberezi nu trebuie să te înghiți –
ci să te vomîți cît mai mult • să te vomîți pentru ca în fine
– să te trezești •

39. *carnaval de zdrențe*

zdrențe, zdrențe • carnaval de zdrențe cu plictiseala explodată • păpuși aproape de infantilism – ca bănuiala urangutanului • pucelul, purcelul senator – sau poate școlarul cu neron neuronul nerod în tașcă • știți, cîinele acela lup din basarabia căruia-i plăcea căcatul – îl împușcă rușii imediat după ultimatum • sau pe cînd ȋioȋia tamara – mătușa bună a guzganului – dansa pe nistru furînd dinȋi de aur cu zecile de chile – din gurile auschwitzabile • zdrențe, zdrențe – tamara cea teribilă cu-o mamă sinucisă de dragul tezaurului de zdrențe dosit • funia spînzuraȋilor – se zice – poartă noroc • iată de ce, poate, galop de cai pe balmung cu bifrost la oblînc •

40. zdrențe inform rotitoare

zdrențe inform rotitoare • ele caută sunete suspendate precum spînzurații translucizi • ne apropie de vidul unde respirația-i cea mai pură apnee • privirile pașilor și pleoapele aripilor • motoare transparente pentru acoperișurile clopotelor • da, zdrențe – zdrențe în fond •

41. zdrențe regăsite

zdrențe regăsite – întoarceri subite spre sine • dimineți
sfîșiate cu zaruri de obscur • nimeni s-a zămislit în
întrebare – mănîncă la prînz portocale de sticlă • singur
patinînd pe bizar • masa atîrnă de muchia mobilă a
orizontului – prea departe pentru minute și ore • le neagă
nutritiv • surorile echivoce ale zdrențelor – cioburile
androgine • bach cu barca pe rîu • el îl va părăsi astăzi pe
mîine – pentru a se decolora veșnic în bezne • ne curbăm
în autofelațiune – poate pentru a ne regăsi originile • într-
adevăr, în timpurile noastre doar un excelent expert
contabil mai poate spera în mîntuire • și din nou aceste
intermitențe care se fărîmă parcă citîndu-se • figaro-puzzle
– oare din cîte vieți •

42. *semințele se așteaptă*

semințele se așteaptă • adîncite-n singurătate semințele se așteaptă una cîte una • se așteaptă adîncite în oglindă • nimeni se așteaptă cu chipul pierdut • întunericul ne caută de după chip – se găsește singur ca o sămînță la fereastră • căci singură bezna plînge de liber • prea departe străinul ne aduce moartea • prea departe scara – treptele de seară • prea aproape picură semnul întrebării •

43. *hiperspațiul*

hiperspațiul fluidifică timpul întâmplării – al zdrențelor
cărunte, aleatorii • ecouri biciuite – economice • și ochiul
cu lacrima căruntă • clipa de după limax – climax – straniu
înainte • argint evanescent zîmbește pe mormîntul nou-
născut • zîmbește contemplîndu-mă • florile acestea
închipuie grădini de stări-pe-loc • toate petalele sînt staze
ce se întind în vid • zdrențe, poate, demonetizate – scoase
definitiv din circulație •

44. încărunțim

uneori ne ratăm evanescența • încărunțim împotrivindu-ne
– agățați de cine • agățați de ce • jucăm ping-pong pe
tăcerea pragului • ne hrănim privirea cu lacrimi de
singurătăți îndepărtate – da, privirea ca o întrerupere
interceptată • întrebând, nimeni se dezvăluie • întrebat,
albul se coboară spre neant •

45. *poate o pasăre*

poate e poate o pasăre • poate e poate un asteroid de lumină • poate e poate un gând cu trupul destrămat – un gând ce și-a pierdut la joc învelișurile • poate e poate un mit al căderii – cu pagini de aripi citite • un mit ce refuză să se spună • poate e poate un fiord de neliniște – grija absurdă că nu vom mai putea deschide tembelizorul fără să-l vedem pe macro-ceaușescu • grija că mirajele au secat în iluzia asta din ce în ce mai reală • poate e poate o nouă sărbătoare a lămpilor – când în loc de fructe ne culegem propriile noastre mâini • sau, și mai rău, propriile noastre mâini prea îndelung abandonate • propriile noastre mâini asemeni unor claxoane cu farurile aprinse • poate sîntem poate noi înșine – noi înșine aidoma unor zdrențe despre care nu mai știm mare lucru • despre care nu mai știm absolut nimic •

46. *zdrențe de letargie solidă*

zdrențe de letargie solidă • evanescențele ca niște bolizi
lasă-n urmă tuburi tulburi de durată • nicăieri își vomită
mirajele – vid autodevorant cu ritmul în sincopă • orfan e
cuțitul ucigașului • în moarte totu-i trecut – căci moartea e
singura gară a timpului • expediem semnele unui timp
dispărut – prea obosit pentru trecut și incapabil de-orice
viitor • zdrențele unui prezent incompetent se sting fără
memorie • nimeni înstrăinat de sinuciderea-i labirintică –
ceilalți îi sunt clipele • decelerația e decerebrare somptuos
orchestrată • călătorul își împușcă zâmbind
responsabilitatea înainte de imbarcare – ura urcă în somn •
de ce să mai știi – când nu vei putea nicicând înțelege •
prea departe de noapte pentru a putea visa măcar intrarea
în tunel • pierdut în neutră disperare • calea
somniașului îngustează extatic buzele căderii •
frenezia unui labirint închis – cu drogurile suspendate de
panglicile străzilor și de felinare • funambulli originari ai
nostalgiei – cu pași pierduți pe înălțimi fără de nume •
între frustrare și-avis – pariul pur al separării • ne
imobilizăm în compactul unei viteze aidoma unui câine
alergând prin nicăieri • un labirint obturat cu toate semnele
dinainte pierdute • fragmente de opacitate și claustrare –
precum excrementele unor exlocalizări golite instantaneu
de orice sens • de altfel, poate tocmai asta e viteza – o
instantanee desemnificare •

47. *drapelele defetismului*

mai-puținul ne lasă-n libertatea – terorizată – deteritorializată •
gîndim cu hazardul doar – ăst exces al deficienței prin care
neființa noastră se descoperă în stare de asediu • cosmosul –
bizar *gadget* al teroriștilor iluziei • străinul își plătește biletul
dezlegîndu-se • semnalele nu-s poate decît insulele pulsînd ale
singurătăților noastre reziduale • sulful suferinței • suflul ei
sulfuric • și neantul în barca-i spirituală de neverosimilă
platină • totul e tulbure în acest vis cu gloanțe de cristal • fișii
de beznă mîngîie necunoscutul • pașii măsoară contradicția
melancolică a călătorilor • nu-ți poți asculta sufletul – această
suită lirică de fractali vectoriali – decît croind în banalul
ambiental – un minim spațiu de imposibilitate • să colecționezi
din lipsa generală de sens – fragmentele cele mai lipsite •
încercuite de o redundanță sălbatică • oh! omul nu poate fi
independent ci numai liber • foarte liniștit zboară exterminarea
peste florile cu petale negre • ne răsfoim uitarea-n caiete –
însă-n ale cărui întuneric • anxietatea și se jupoaie de pe chip •
rătăcit în violența visului ca într-o cunoaștere a exilului •
funambul al oricărei mărturii avisale • dar poate că adevărul se
ascunde în practica simbolică a subliminalului • să frînăm
non-momentele – nanomomentele – pentru a culege apoi
hieroglificele opririi • zdrențe lipite de cenușiul monotoniei •
stare de imponderabilitate a secundelor decongelate de
paradox • sau o levitație a dezlipirii • ambivalența ne amîină cu
multă ingeniozitate – pînă cînd mîinile ni se transformă în
niște drapele ale defetismului •

48.   *cîteva litere îngropate*

poate doar cîteva litere îngropate – poate doar un text –
după ultima vînătoare • străpuns de cîteva avioane
rătăcite • poate doar absența mai deschide treptele unui
somm pentru vid • nimeni e pămîntul pur al dimineților
veșnice • nimeni e nostalgia lontanului dizolvată-n
evanescențe inaccesibile • tu, care urzești – nu uita că eu
am scris toate semnele pe care somnul tău le adună •
semnele pe care dispărîndu-le – ești •

49. *xilofon caleidoscopic boreal*

cum pot oare pălăvrăgi zdrențele • cum se pot preschimba – încetinite – în nesfârșite ozeneuri de ecouri • ele nu se deplasează ci-și întind la infinit oprirea • paradisuri debile extrase cu forcepsul din firave tenebre • circumferințe pierdute cu centrul evanescent • disperarea – strania dispariție nostalgică a exilului – și profeții cu gura amuțită de călușul începuturilor • copaci bizari de-uitare roditoare • cazaci pierduți prin suflurile ierbii • materia se dezvăluie în vid – în franjuri de așteptare amînată • nu de timp – ci de vacuitatea lui anamorfozată • cînd poate-eternul nu-i decît un xilofon caleidoscopic boreal •

50. *spart ca vitrinele*

spart ca vitrinele vidul se poate rostogoli-n monstruoase
avalanșe de cioburi • stoluri profunde de țișete obscure •
scârba ta încă imponderabilă – și singurătatea cu frisoane
de frustrare • nu prea departe – nebunia calmă cu
ciocănelele delicate • acolo unde albul încă mai amenință •
exiluri impermeabile cu nicăieriul dinainte anunțat •
răpăind obstinate pe marginile oglinzii – unde motoarele
anemice se sting • aproape inaudibile • presimțind limpezit
tăcerea •

51. *dantele avisale*

în fond, zdrențele seamănă foarte mult cu niște dantele avisale • mai ales când se întâlnesc cu transparența • sau demonul secundelor trecute – când prin noapte-și plimbă evanescența • cu zîmbetu-i în trepte coborîndu-și stingerea • zdrențele adâncului – hulă a suflurilor sau halou • tăceri intermitente • întâlnirile se sparg în rezonanțe înstrăinate • beatitudinea insomniacului ales de insulă • și rîsul imposibil al tenebrelor • vidul inventă picurii de ploaie • cioburi nitescente levitînd • poate întîmplările hirsute – aproape alge de obscuritate • sau moartea – cencearcă să dea chip timpului • străinul își poartă creierul prin crepuscul – iar insomnia-l face să vomite bucăți obscure de insulă • alienările se cheamă ignorîndu-se • planoare melancolice printre insecte vibrînd de nostalgie verde • și din nou zgîrieturile cu întrebarea împreună • singure în firav precum niște fire încărunțite de eternitate bătrînă • amurgul legănîndu-se-n adânc •

52.   *cîteva cuvinte*

zdrențe întrețesute din alături • pirogravurile solemne ale
deșeurilor – fără vreo concluzie •

53. *privire eşuată în inimă*

privire eşuată în inimă • nici un semn de întrebare pentru
silabe • alesul insulei nu caută şi nu găseşte – îşi scufundă
în nelinişte rana • poartă semne noi pe paginile trupului •
palmele i se înalţă stelar – aruncă somn în cupele beante •
insomniacul îşi năruie anxietatea-n asfixie • precaritate
rarefiată cu nemurirea nicăieri • avis exanguu – la fereastră
cu opacitatea diafană a durerii • şi ancorele fără port ale
zîmbetului • de piatră e cadavrul privirii • sorbită de greu
lacrima abisală a inimii • nimeni precum o paraşută sau
corolă • ultimul locuitor al neantului •

54. *frunte subțiată*

frunte subțiată de crepuscul – nudurile nopții pentru singur
înstelat de-arhipelagurile de sticlă ale insomniei • un șarpe
prea departe aruncat în tăcere – înroșește adâncul
imaginilor • căutînd cu șoapte ecranul meu subțire • o
piatră și-a ridicat pleoapa – dar cu ce putem întrerupe
privirea vidă a lucrurilor •

55. *raze de argint*

raze de argint – trecutul melcilor dispăruți în lună • sângele unei alte nopți curge din rănille silabelor • ultimul de sânt – neant în nimeni – mă apropii de marginile nicărinde – licărinde – ale zâmbetului • izgonit de nepricepere – îmbrăcat în aerul exilului și-n suflurile subtile ale inspirației • numele meu evanescent – desenat între stele de profecții fluturi • stingere orbită – soră abolită a neîntîlnirilor după care gândurile-mi plâng • toată povestea ta – povestea mea cum oare s-o află • disperat – însetat – culeg florile clipelor – despărțirile fără direcție ale timpului cândind • nicăieri licărește la școala ecourilor pure – înverzite de enigmă • înverzite sau poate doar risipite de un cules fără de mâini • singur și nimeni – înconjurat de beatitudinea tulbure a distrugerii • prea adânc pentru rotund sau clar – sau chiar și pentru haos • prea dezamăgit pentru iertare • ciob de neîntîlnit al vocii din nostalgice deșerturi • întrebare spălată de sine – răspunzînd neantului din inimă • și omul – acest artificiu al scindării – prag și treaptă • cu ciudate oase de sunet și-oglinzi de frig negru – traversînd în zbor catoptric noaptea și moartea • și uscăciunea palidă a pietrelor sărace • așa – sau altfel – sau ceilalți – haită de umbre – sau nimeni • floare avisală de-abia abis – contemplînd imposibilul • prin fiecă neînțeleasă petală – fecioară •

56. *geamătul penumbrei*

întuneric picurînd pe geamătul penumbrei • peninsule de profunzime spectrală • terțul întrerupt de imposibil • străin de lucruri – decupat de cuțitul pleoapelor • avis de insomnie – încă departe – prea! – de detergentul morții • nimeni sau adio – aproape o fereastră retezată de oglindă • e, de altfel, oare oglinda o ghilotină de imagini... • întrebări gravide de negații ce se-nșiruie aidoma unor bile minuscule de toxicitate argintie • asasinînd discret probleme delicate • poate adio nu mai e decît o barcă ciudată – cu pânzele umflate de hazard și de briza haotică a gândurilor • izbucnind din ziduri invizibile precum niște himere cu formele aproape inaudibile • capul insomniacului devine translucid ca un acvariu unde deslușești – nu peștii cu privirile de aur • ci doar mișcările confuze ale apei • fluidul preneant • destrămări de fibre se întind în desfățturi aleatorii • sânge numai de beznă nitescentă • și larve de zâmbete inefabile din care cresc rusălci infime cu ambiguitatea melusină • zdrențe de subtilă nebunie pentru înțelegeri de distanțe – ce-și surîd numai cu discontinuu •

57. *nașteri zdrențuite*

nașteri zdrențuite de sfârșit • derive incoative pentru chintă
spartă • inițieri inițial zgâriate • poate drumul spre
cortextul pictat de un tărim • rarefiatul insomniilor își
măsoară înțelegerea de gheață • pietrele de paloare ale
xilofonului – scăldate-n raze de argint uitat • brizele statice
cu vibrația adâncită • și iată cuvântul revenit dintre morți –
cu aripi dese precum niște tufișuri zburlete de crimă •
fluturile șoptindu-și din petalele aripilor basmul
caleidoscopic • cine se destramă-n când și unde • dispariția
se întreabă durînd • redundanța se întoarce-n cum
fabricîndu-și punctele de întâlnire • tardiv, tramvaiul
sfărîmă străzile inundate de reverii nocturne • singur în
neant cînd silueta morții se face absentă • rarefiat și-apare
spectralul – contemplația evanescentizîndu-se • naufragii
atomice în miezul planetelor de sticlă • extracosmici cu
transparența tulburată • ținîndu-se de infinit ca de o
balustradă •

58. *da, adio...*

tei de despărțire și durere • nimicul rătăcit între sunetele pașilor – când departele încă mai filfîie • și preeriile penuriei – cu secretele dezbrăcate de umbră • sau iernile decrepite – sfîncșii cu enigmele încărunțite de zdrențe • fabrica de sticlă a invidiei • scuipe pe piață alte capodopere – și primesc în schimb veninu-n cioburi • fum de-argint tembrățișează – ca un demon topindu-ți zarurile • dimineți mereu mai mohorîte – și ceața solidă prin care zadarnic mergi • amurguri mereu veștejite – și teiul, în parfumul căruia am putut să adorm • “nimeni n-are dreptul să supraviețuiască” • deși, s-ar zice, că toți avem dreptul la un epitaf • adio înaintează spre inima despărțirilor • și pădurile de mesteceni strălucind – cu varurile atîta de spectrale • ianusul așteptărilor se sinucide în secunda zero a prezentului • pentru mulți îmbătrînirea e un soi de demascare • cine ești tu – pe care te-am întîlnit în felurite chipuri • da, tu, melancolie handicapată în care înserăm • viața e oglindă, în fond, reflectînd alienată sevă • poteca se desfășoară sau se destramă – fără să mai știe de e încă ea însăși sau numai o imagine • vîsle aproape fluide mîngîie mătasea închipuirilor • slabe silabe sclipesc pe amneziile grele • la ce bun – își spune adio – somnul ce se continuă • pictat de inutilele lui paradoxuri • și la ce bun, aurul care pășește prin ceață – împărțind nemurire cerșetorilor demult morți • la ce bun se continuă avisul – amînînd cu veșnicie trezirea • la ce bun toate aceste fructe asfixiante

pe care-n orgasm le culegi • și încă, la ce bun întoarcerea
cînd ți-ai găsit în fine exilul • exilul ca o altă patrie • la ce
bun să revii în “țara de dincolo de bîlci” – din care algebra
existenței tale te-a plecat • da, din care etichetele la putere
– aceleași chiar cînd altele – te-au izgonit • prea mult timp
își pierde numele dincolo de nostalgie • și de bizara ei
catalepsie catoptrică • adio – acest străin din toate
poveștile – cu labirinturi legate de toate poveștile – cu
labirinturi legate de aripa ferestrei • întoarcerea inutilă din
care ești mereu expulzat – această întoarcere în care tragi
cu silabe • îți azvîrli reculegerea atît de departe încît
dispari din film – pricepînd adevărul miturilor inversate •
culegi fructele de demult – evitățile și ezitățile de demult •
eviți cu rodul discernămîntului pomul vieții • și culegi
moartea – culegi neantul tuturor deșteptărilor • ai păstrat
doar o artă a cuvintelor cu care nimeni n-are ce face •
nimeni în afară de nimeni – sau poate de adio • o silabă –
din care cresc toate • strania sămînță a neantului • magia-n
care te-ai regăsit – ca-n albia secată a rîului • vegheată de
mici flori albastre • un alb imens te întîmpină – te
filtrează • bobul acesta de lumină pierdut în craniu • și
firul abisului – aripile străine ale malurilor • ale îngerilor
pierduți sub aluviuni • pragul dincolo sau dincoace de care
te-ai rătăcit • o poartă – o clanță – palma străbătută de
seve • zîmbetul unde se topește destinul – nimeni – da,
adio... •

59. *devastări audio-tactile*

devastări audio-tactile • cutii ciudate în care am închis părți din resturile noastre de haos • sistem de culoare chimice prin sicitatea limitei • stranie-i mânia labirintică a morților • dar și mai stranii praguri sapă insomniile sub hollywoodian crepuscul • da, să-ți parcurgi limitele ca pe niște culoare prin care trece fantoma ta decolorată • zdrențele subitului și reziduurile insuportabile ale abruptului • gesturi materializate într-o nesfârșită persistență ritmică • uneori, sub ochii închiși obscurul se adâncește-n strălucire • și sufletul chiar treaz poate descoperi depozitele onirice ale viziunilor • un peisaj de pulsuri – obiecte disparent aparente • suprafețe de zbor restructurat de punctele aberante • frânturi iradiante de tenebră prin nișe uitate • ochi amorțiți în chihlimbar de lacrimi • și netezimile ce creează o epidermă de vid • prin ea – motoarele dispariției • cu plânsuri negative redefinind absurditatea chipului • schemele acestea bizare atât de frecvent depistate în pete – urmele aleatorii ale aleatoriului • supraviețuirea definind nu posibilul biotic – ci tăcerea • nu, nu redundantul biotic cu expedientele lui teleologice – ci – la liziera abisului – a avisului – infinitul deschis de tăcerea ninsă între neștiut și absență • urmată de clic-clacul sfârșitului – sau poate, pur și simplu, de sfîșierile fișîitului întrerupt prea brusc •

60.   *cheia căruntului*

cheie a căruntului – frunză de crepuscul • odihna ta
șoptește pe când scazi în adânc • depărtările m-au săturat
cu labirint • țara în care te naști nu ți-e niciodată tărîmul
ființei • nici cît exilul catoptric • deși visezi la ea cu toate
naufragiile ei repetitive •

61.   *mâna aprinsă de ochi*

mâna aprinsă de ochi – respirată de fiorii privirii • mâna arzînd – carbonizată de incendiul pupilelor • invizibilul se întoarce spre mine – înveșmîntat în alb vrăjit și misterios • maestrul insomniei – stăpînul palid al nodurilor telecomandază de la distanță visele înecaților • trece fără a fi văzut – pentru că-n pașii lui nu doarme nici o oprire • bile minuscule caută avisul sub pulbere • îmbrățișează cu vagabonde înălțimi labirintul ninsorilor • și atinge veghea silabei – de parcă dincolo de lumină ar aprinde un bec •

62. *piatra neagră a somnului*

piatra neagră a somnului între ziduri de umbră • zar sau
deget – ruletă sau poate amprentă • caut, dar pentru ce oare
– găsesc, dar la ce bun • cobor cu capul în jos scara
absurdă a rădăcinilor • mă scufund cu submarinul spre-un
adânc în care să cred • și căruia să-i pot abandona zîmbind
dubiile mele • un pariu – o cupă – o sămîntă •

63. *trestii care șoptesc*

trestii șoptesc naufragiile cîntînd secrete albastre • dinții stelelor mușcă adînc epavele luminii • mustăți de diamant aruncă palori peste styx • fire ciudate stoarse din călimările avisului • cu străveziu și stins – nesfârșit în galaxiile unidimensionale •

64. *noaptele în suspensie*

zdrențele nopților în suspensie • nu simplul întuneric – ciudatele destrămări ale reperelor • auzul spațiului scufundat într-o privire vidă • întâlnire a paginii cu umbra • simultaneitatea fără direcție • așteptări prea fluide – aproape tactile • să atingi așteptarea ce nu-i aici încă – ce nu va fi nicicând • plîns întunecat al devenirilor pe obrajii inimii • să fii deja într-un spațiu ce încă nu-i aici • amintirea vană a viitorului – și zdrențele ei pre-nostalgice • poteci de limită-n non-concomitență • pete nitescente palpitînd de narcisismul evanescentelor • interogații lichide • frustrări freatice spre care setea mea sapă fîntîni • posibilități de sunet ascunse-n zone fără dimensiuni • indefinit cernut în semnificații – ce lunecă spre o emoție a sensului • straniu perceptibil prin care te descoperi miraculos nimeni • și-o lacrimă de piatră • moartea îmbătrînește dizolvată-n prunci • încărunește improbabilă în nebulozitățile vieții fără chip • redundant în zdrențe – prea nelămurit pentru a te ști • pentru a te *ștfi* • trepte difuze-n vacuitatea fără scară – litere aproape • ilizibil de-coborît • nici o imagine – numai infinitul fosforic al imaginației • nici o traiectorie – doar un drum de întreruperi căutînd, în loc de țel, o simplă intersecție • un nod minim din nimic – surpriză fără adresă • insomnii fără somn sau trezire – doar simpla gumă a eternității • obscurități aidoma unor coșmaruri ale oceanelor • și telecomanda subtilă a zîmbetului • tatonări alocale –

simultan (deși non-concomitent) dincoace și dincolo • o monoschizofrenie a discrepanțelor plutind cu albu-n plicuri în veci neexpediate • un paralelipiped coboară de nicăieri în fundul înțelegerii • încearcă să ofere un reper golului absolut pentru care nu există “între” • așa cum treptele unei scări fără ierarhie – vidul fără limite • nodul convergenței unde se acumulează momentele înțelegerii e unicul “punct de plecare” • nu poți să vinzi decît ce nu există • un somn obscur e prea aproape de ființă • claritatea erodată a lontanului prin care alunecăm din destrămare în neant • și iată că deschizi cu cheia toate punctele – toate punțile veghii – ca pe niște cutii care dispar • deschisul dispare în propria lui deschidere • apare în închiderea ce-l mistuie • bizară reciprocitate • fumegarea evanescențelor – spațiile dispar unele într-altele • clipele de niciodată se topesc în ninsori de imposibil • frigul și fierbintele se traversează-n zîmbet – de parcă un nor solid ar parcurge nonșalant ceața apartamentului • de parcă o briză mi-ar linge inima cu incomprehensibile intuiții • un șarpe, înțelegerea – cu stranii chei • poate un fel de oglinzi modulabile ce se oglindesc singure • auto-erotismul solitudinii care se inventă • timpul bombardează cu trecere un presupus obstacol • acest obstacol e de fapt prezentul – nu vreun moment al fluxului ipotetic • un timp al analogiilor e însă despuiat de secunde • e un mulaj mai mult decît o mască • o fragmentare analitică • un joc succesiv al ipostazelor sub simultaneitatea veșnic nitescentă • un vis al distanțelor fără

orizonturi • teleologie deconstruită în memorie • zdrențele
unui dezînceput fără sfârșit • deși sfișiat de apeluri
absurde • o entropie aproape coregrafică • absențe plutind
prin neștiute pure • prin zdrențele de paradox ale hazard-
haosului •

65. *pălăria de dincolo*

nimeni sînt cu pălăria de dincolo • copac lîngă semn –
coroane în cădere a miriade de regi • înalta lor profeție
evanescentă mă mîngîie • sori vîrstați ca niște tigri ai
vidului își plimbă ferocitatea pe lîngă infernuri
imposibile • mă caut lîngă coloanele omisiunii cu negrul
infirmat de nimic •

66. *prea departe*

prea departe ca să mă mărturisesc iluziei – prea aproape ca să mă plîng adevărului • ochi orb – infirm poliedru cu imagini de beznă • niciun vis de-acum – doar trezirea ca un masacru • doar victoria ca o completă lipsă de şansă • doar succesul aducînd cu un eșec total • poartă șlefuită de refuz • puntea de priviri a așteptării • mîna mea poartă labirinturile limpezițe a tot ce am pierdut • rază anonimă culeasă de unica oglindă a frigului •

67. *fire de nisip*

fire de nisip electrizează cristalul mirajelor • zdrențe de nisip – magia lui nicăieri cuprinzându-l pe peste-tot • cartea strălucește dinspre oul coperților • adâncul răspunde enigmei doar scobind întrebarea • mister de topire eternă • fulg cu neantul în degete •

68. *disperări vitrificate*

disperări vitrificate • cu imperiul la lizierele timpului • buclele zdrențelor – nu intermitența lor masturbată • schițe la variantele genezei • schije de statui cu ondulația tantrică • străin chipul păpușii – straniu precum țipătul ei de porțelan • străin ca amnezia secunde trecute • aidoma ninsorii unui manechin eolian • poate sinapsele evanescențelor • cauza bea din halbă începuturile imposibilului • ipoteză sau nevroză euristică • artroză a astrelor încă nedescoperite • dar de fapt: este posibilă cauzalitatea fără ierarhie... • dicteu automat al unei dictaturi predestinate • democrația polițioocratică precum un îndoliat cadou de crăciun • pisicile erorii risipindu-se rînjind •

69. *spectrele somnului*

spectrele enorme ale somnului • interpolările celor mai albastre coșmaruri • când temnicerul evadează iar prizonierul devine castelanul închisorii • melci fluizi plutindu-și labirintul în întâmpinarea avisului nins de stinsele-i trompete • la școala amprentelor elevii învață să deseneze nicăieruri verzi • e inutil să crezi – de vreme ce oniric te schimbi cu depărtările apei • urcă din abis povestea pînă se preschimbă-n amintire – iar din amintire-și întregeste dispariția în idee • chemarea se povestește de parcă și-ar răspunde – urmărită de invizibil • drumurile se coc tăcute în cuptoare tulburi • lungi înfășurări de timp cu saturația fulgurantă • bruște contractări evanescente • palmele de vînt ale maidanelor – zdrențele cînd desfășoară discontinuitatea-n continuitatea sufocată a impasului • perplexitatea visează trezirea în sincopile-i tîrzii • imaginea înecată în etajele întunericului • și fiara coșmarului cu blana lui onirică • cadavrul de frunze în șoapte discontinui • reverii electronice între ghilotine de oglinzi • și hublourile cu pașii de plumb sau submarinele ecranelor • clopotele adîncindu-și mersul în tăcerea ce ne înconjoară •

70. *statuia comandorului de sunete*

statuia comandorului de sunete – vag ecou • durata își sapă întrebarea în difracții inomabile • flacăra – fisură-n aer • uneori, urmînd o privire intrăm într-un spațiu magic – nebănuît • și fărîmele ciudat împerecheate ale silabelor și faptelor – *puzzle*-ul unui început indefinit • trupul – sufletul – doar spirit îngroșat • ponderea cristalului își pregătește încet evanescența • gelatinos de somn argintu' împovărează pietrele obscurului • aproapele dispersat își retrimite plasa semnelor • da, depărtarea solemnă ca o veghe • fantastică e poteca nostalgiei – cînd pasul precum un metronom refuză infinitul • rădăcini freatice – somnambulul contemplă artezienele sonore ale incolorului • derivatele aglutinate ale impasurilor • compact expus de dilemele-n explozie • rarefacția-n stare de rigiditate cadaverică • suspensiile decedate ale sinapselor cu vidul înviat • poate interpolările extatice ale necrofililor • dangătul de negru așteptîndu-și cu răbdare stingerea • don juan cu infernul la oblînc •

71. *prag aleatoriu*

înceată coborîre în ruptură • “atunci am apucat pe cealaltă cale” • zdrențe cu lacrimile lontane • pas de sticlă solitar pentru infiniturile sparte • nedespărțiți spre nici o întâlnire – gările așteaptă transparența trenurilor cu șine de eter • nimeni nu-și găsește pașii cînd începe să se-ajungă • mortul străveziu plutește între ape • oaspe străin – orfeu se descompune părăsindu-se • fereastra se deschide-n păsări – numai cu șerpi plînge labirintul – oglinda se sfărîmă în himere • așteptarea e o uitare ce se povestește • stropim cu pași înceți abisul – demonii desfăcîndu-se-n silabe aidoma zeilor • fărîmele suferă între degetele sufletului • orfeu înțeapă treptele cu strigăt • își pierde numărul în umărul cheilor • parcă ar înghiți în sunet tot infernul – lăsînd să se scurgă asupra-i – odată cu sângele cântecului – păsări de silabe • și iarăși haosul expus exploziei – veghea cupei de neant și solitudine – stingerea în zdrențe a rotației de mister • tăcerea – aidoma unui prag aleatoriu •

72. *cu dinți de stele*

cu dinți de stele urc filamentele galaxiilor • răzbunarea mi-
o schimb în întunecată eliberare – obscur etern întrețesut
cu aur • buze încordate de furie – mânia neagră a libertății
mele • sumbre lacrimi de inimă sumbră • și trădarea
devenirii ce ne roade pe toți • iarna asta a tuturor
labirinturilor • fluida temniceră a ceții cu care mă înșeli •
frânturi ce m-au pierdut își trimit chipurile rătăcite înainte •
nu fugind de ce sunt mă voi elibera de iluzie • ci numai
traversînd cu carnea-mi fluturînd – suferința-n care
adevărul se ascunde • frînturile ei vor fi înțelegerii mele
vertebre de coroană • eu dezgolit – zdrențuit – abolit • eu-
zero în universul anthroponilor de numere •

73. *pași printre pietre cărunte*

pași printre pietre cărunte – printre fărîmatele cranii ale silabelor • ținînd în mînă sînul de fum ca pe un sceptru al mirajelor • și al tuturor imperiilor nicăieriului • dincolo de mersul tors din paloare și șoapte • dincolo de cupa din care mi-am băut toate zâmbetele odată cu sângele ultim al neantului • dincolo chiar de labirintul letal al amprentelor din care mi-e țesut sfîrșitul • și de privirile mele înșurubate de-un killer implacabil – rătăcindu-și anii pe tărîmul fantomelor • acolo unde lumini striate cheamă avisul de parcă l-ar adulmeca • acolo unde ne lovim de ziduri invizibile ca de țipete vizibile • și chipul e imaginea silabei reflectate-n oglindă • unde siluete traversează păduri de disperare – mîngîiate de ramuri de nervi și frunze de nostalgie • acolo, da, acolo – toate renunțările – toate suferințele și jignirile – toate frustrările celui pe nedrept ignorat – vor intra-n plămada sumbră – în plămada abisală a libertății mele • acolo, în dincolo – acolo, în dincolo – acolo, în dincolo •

74. *degete de cuvinte*

nicăieri cu degete de cuvinte • cu buze furtive de
dispariții • vorbește-mi cu evanescența – cu abisul tău
aidoma unui mort recunoscător • cu porțile încărunțite ale
infernului tău melodios • cu vaginul tău de miraje – amar
și profund • unde fluidă moartea mă leagănă iar neantul
îmi cântă straniu și moale • unde numele meu solitar – s-a
pierdut în depresiunile copilăriei și-n abisurile ei avisale •
într-o barcă deasupra căreia îngerii – cioburile vidului –
cântă • pe când eu mă dizolv •

75. *pulsuri ipotetice*

zdrențele unor pulsuri ipotetice • un *love story* itinerant •
secunde decupate în diacronii aleatorii • *big bang* de
tinichea • zgomote transparente între două ecouri
catoptrice • orologiul străin a două irealități • lacrimi în
unde de sincopă • interogații tremură fluide-n atmosferă •
dubiile opacității subminate • parc-am încerca să fărîmăm
la xilofon iluzia • reducînd-o la un caleidoscop de zdrențe
colorate • ~~de~~ boarfe boreale cu celofanul disperat în prag •

76. *destrămările din tipperary*

destrămările din tipperary – timpanele timbrelor ce-și aud
 imaginea • pulsii și repulsii – tropi pitecantropi • brunele
 de tablă printre nebuloasele metalice • *tin can*
 melancholy • avis cu adîncimea asurzită • stranie
 amărăciune difuză plutind pe-amărăciunea amintirilor • și
 trenul pierdut pe dantelele fumurii ale șinelor • cînd gara
 abisului strălucește brusc •

77. *ecouri indefinite*

un ochi străin deschide drumul oglinzilor • la răscrucea
unde perplexitatea – minciuna – iubirea și moartea se
întreșes bizar • și unde inima numai – un *punching-ball*
pentru cine se nimerește – mai ales • acolo se naște din
țipete o cameră văruiată cu suferință albastră • fără uși sau
ferestre – dar totuși cu un labirint de zăpadă • în clipele
căruia imaginile mor una după alta de sete • imaginile sau
poate numai resturile lor – asemeni unor ecouri indefinite •

78. *depărtările letale*

deschid cu un deget pădurea unde se ascund urșii
catoptrici ai avisului • din blana căroră poezii smulg
scânteii și silabe • profeții și gesturi – și lacrimi presate-n
ierbare • tăcere de scrum pentru neantul amurgului • și
ultimul ingredient – dinții stelelor sclipindu-și rece
depărtările letale • nu veșnic tânăr •

79. *exilul incandescent*

tai cu lamă limpede – moale argint de lună • noaptea când
dispar bărcile înguste • camera cu barbă de nervi își aduce
aminte de mine • un cap uriaș și negru mi se rostogolește
pe obraji • instrumentele strîmtului mi-au torturat pînă la
vomă zâmbetul • lumea m-a îmbogățit cu dezgust •
moartea scobită se uită la mine cum îmi lăcrimez eurile de
sînge • cum mă cațăr jupuit prin incolor fierbinte • respirat
de exilul meu incandescent •

80. *fildeşul avisului*

parcă am căuta o întrebare demult descoperită • ca un japonez învăluit în propria lui proximitate tragică • îmbrăcându-și pașii fără drum • și silabisindu-și mersul pîn' la ultima tăcere • pînă cînd zdrențele isteriei și delirului... • aproape ca o mitralieră disperată trăgîndu-și gloanțele ca pe niște vagoane • pînă la cea din urmă silabă a abisului • a labirintului de fildeş al avisului •

81.   *zdrențele nebuniei sau banana optimă*

zdrențele nebuniei între ziduri • vînt rigid și-opac de beton rece • vînatul cimentului cu chip de aer • rînjetul de cal mort al realului – poate doar un fulg visînd că s-a topit • umerii sînt resturile aripilor – tălpile unui zbor asasinat cu nepăsare • onirică închisoare unde libertatea se dizolvă • sistemul pestilențial al anonimului – răul insuportabil pentru că deja banal • da, firul de nailon cu care dezgustul se spînzură • și zdrențele disperării ce se scuipă singure • nici un sens, la urmă – ci doar o zgîrietură agățată de banana optimă •

82. *vîntul amurgurilor*

zdrențuit pînă-n adînc – vîntul amurgurilor • un zîmbet orb
plutește printre flori cu bărci nebune – umbra aleargă pînă-
n neantul nopții • cuvinte proiectate în picaj • looping de
silabe • șoapte de frunze printre fluturi cu pești morți •
sunetele – ecourile – se încheagă tot mai departe pe dalele
deșertului • obiecte transparente în acvarii – levitînd •
ipoteza infinită a scindărilor – infinit indefinit • demență
hipertrofiată – avalanșa zdrențelor absurdului •
înfiorătoare clipe mitomane • și dacă pruncii, născîndu-se,
ar cînta la cordoanele lor ombilicale • murind poate – sau
poate dispărînd asemeni unui paradox geometric încă în
echilibru • oh! nimic nu poate ajunge la nimic – totul fiind
despărțit de infinit – fără excepție • ceea ce ar fi absolut
perfect – dacă ceva – de neant – s-ar putea desprinde •

83.   *zdrențe de întâmplări asurzitoare*

zdrențe de întâmplări asurzitoare • fire de apnee în neant •
țurțuri de lumină închegată • nimeni înaintează –
scânteiază – prin beton • așteptările – zaț pe fundul ceștii •
mitomania timpului în care ne-mbrăcăm • zbîrnîit în
sufocarea aerului • zgîrietura, poate, pe un disc înregistrat
de amnezie •

84. *tiptil în somn*

pleci tiptil în somn – ajungi concomitent în *turiya* • îți expediezi telegrame inversate cu deșteptarea în oglinzi • pleci poate în căutare de cioburi – vînt transformat în vînător de vînăt • surprinzi astfel – amurgind ca o zeiță – vacuitatea la baie • dispari sub colții ei supraelastici – supra-transparenti • evanescente agățate de-așteptare – poate singurătatea respirînd •

85. *zdrențe improbabile*

zdrențe improbabile – risipind haosul în labirint sau incendiatorii cu eul de chibrituri • negrul se trezește cu ocultarea-n dezordine • încercăm să fagocităm timpul celorlalți • duel de măști – când masca e o lamă care taie în felii luna sinelui • nori de întâmplare între singurătate și cîini • aburii iau lecții de patinaj artistic – zgîrie ca niște pisici imposibilul morocănos • sau libelulele asemeni unor transparente zdrențuite • peisaje de aleatorie destrămare • da, libelulele letale • premoniții în picaj • grote de întuneric – hrană pentru ochi • moartea întoarce pagina ultimă a lacrimii • lumea, poate, nu e decît spiritul asasinat •

86. *moartea manufacturată*

prea lesne manufacturată moartea • prea nostalgice
orizonturi țese depărtarea spre care îmi îndrept bagheta
magică • toată tensiunea plumburie a scrisului •
exterminare e cântecul geniului • pădure – rana hirsută în
care suflă avisul plin de silabe • da, nimeni cu avisurile lui
insuportabile de abis destrămat • fuiorul straniu din care-s
stoarse toate evanescențele •

87. *cine se întreabă*

cine se întreabă cu masca așezată la masă • la masa pe care se plimbă ținând-o oniric – el, sau poate un păianjen de argint • de fapt, păianjenul țese o oglindă la care umbrele mănâncă planînd • planează-n opt și-și șuieră infinitul ce zbîrnîie visînd la o albină • cine se întreabă cine e albina aceasta cu zbîrnîitul infinit • cine se întreabă cum pot plana în 8 umbrele astea asemeni unor umbrele hiperstranii • ele caută o întrerupere prin care să-l poată întîlni pe cine ca pe un strop de ploaie • pe cinele acesta ce le observă cu atîta tandrețe • încercînd să moară sau încercînd să uite – sau poate doar să plouă • să dispară-n disperare • în disperarea – în dispersarea care urcă amurgînd • amurg sau întrerupere ipotetică – întrerupere sau întrupare monoschizofrenă •

88.   *nimic sub pielea oglinzii*

nimic sub pielea oglinzii • nici un nume sub surîsul
imaginii • privirea jupoaie sclipetul de oglindă al apelor •
mătasea anonimă a nopții • gura inimii mi-e plină de silabe
și lacrimile-mi glăsuiesc negre din ochi • o mână îmi iese
din somn – o visez cu fuiorul treziei • mîngîi cu ea
mirajele în care-mi ascund coșmarul trupului • de parcă
depărtîndu-se de neant – stelele ar fi mușcat dintr-un
adevăr ce și-a pierdut în labirint toate literele •

89.   *neantul nostru comun*

nici un pas dincolo de acest argint ce sîngerează • nici un
avis sub aceste vise verzi ale crepusculului • nimic între
tine și mine – oricine am fi • tu, dumnezeu și eu, fiul tău
demonic – sau invers • tu, o prostituată iar eu clientul tău
de o noapte • eu raskolnikov și tu sonia marmeladova pe
care o sodomizez • da, eu – tu – și neantul nostru comun •

90. *statuia ultimului atlant*

gura – straniu cuvînt de aşteptare • copaci de fum din care
culeg insomnia silabelor • hipnotizat de sclipetele
clipelor • cortina de miraje şi oglinzi • un cuvînt dintr-o
nornă – un tubercul adormit dintr-un mit străvechi • un
tabernacul alien – sau o lacrimă cu care mă uit pe mine
însumi • ascuns între suprafaţă şi invizibil ca într-un sicriu
inefabil • prea departe – submarinul de sidef mi-a strîns
cenuşa zborurilor • prea demult – aripile mi s-au
preschimbat numai în inimă • rîsului i-am aruncat
hohotele-n noroi – iar plînsul mi-a lăsat un zîmbet de
piatră • în fond, poate n-am fost niciodată alt decît statuia
de albastru a ultimului atlant •

91.   *o rochie de zdrențe*

o primă rochie de zdrențe – colorată de albastru-n roșu • o eventuală rochie somnambulă de alabastru • sau reșoul violet din creier • un astru cu insomnia zdrențuită ori poate un tablou • o fotografie ipotetică – subit reziduu al luminii • franjuri cuantice ce se desenează undeva între trezie și vid • ea se apropie cu o palmă de celălalt obraz • palma se zdrențuiește precum o dublă față ce-aspiră să dispară – aspiră să dispere pînă cînd e tăiată-n felii • pînă cînd seva descoperă în tren cheia pierdutului compartiment •

92.   *anxietatea redundantă*

totuși un gît e un aliment feroce – o cupă cu otravă extrem de neagră • da, o cupă cu otravă nocturnă – de venin ce ne apropie de noaptea curgătoare din inimă • de somnul umed care ne stinge – cu anxietatea-i redundantă •

93. *jazz fără risc*

și totuși silabisirea ne apropie prin timiditate de sertarele misterului • unde dubiul cristalin ne atrage spre adâncimi neprevăzute • și unde nimeni nu-și poate străluci jazz-ul fără risc •

94. *zimbabwe zimțuit*

zimbabwe zimțuit • experiențele expiră fără prag • dansează la liziere neprecizate • poate ale suflului – poate ale cuvintelor pline de umbră • poate ale zărilor și zarzărilor groenlandei – sub ghețurile fantastice unde, tăinuită, atlantida a dăinuit • și febrele cu frisoane dantelate ale șamanului • el, cu țeasta de lumină – înotînd misterios în umbrele-i de creier • dincolo de șarpele labirintului și pasărea ferestrei • da, dincolo de sfoara labirintului împletită între fereastră și oglindă – de paradoxul lumii țesute din înșelătorie și minciună • căci începem prin a trăi printre sunete – și sfîrșim printre ecouri cu stingerile mărite • printre eprubete pline cu nocturn distilat – și pași dezvăluiți de cristalul suprimării •

95. *spirale sfișiate*

spirale sfișiate • topocronii zigosonore • perfecțiunea
desfigurează • ochi ca un zaț pe fund – un picior adăugat
precum o aripă • clar de destrămare • zdrențe cu deriziunea
derapînd • nimeni într-o scoică decedată • văduv de
culorile adîncului • a fost odată – pe cînd alunecarea
aluniza... • și iarăși – smulg pumni de negru din inimă –
gheme de priviri • toată durerea mea freatică • aurul ofilit
pe însingurare și vacuitate • pînă la urmă doar atît • opriri
cu repetiție • fișii de staze preînregistrate • în căutarea unei
tangente la zero •

96. *atunci*

atunci – incapabil de mirare – cine – pe patinoar • în mână
cu floarea lui de gheață • patinînd inert – incert • fără să
știe unde și uitînd dacă mai e vizibil • pînă cînd scrisoarea
despăturită își aduce aminte de tăcerea de sticlă din
pădurea pierdută • de tăcerea cu frunzele-n apnee
obscură •

97. *nimeni de nedescris*

nu prea știu prin ce barcă mă albește pălăvrăgeala • cu ce buze ale siluetei mă silabisesc deșeuri radiofonice în somnul escatologic • fișii ubisunte de modepoci – poate scolopendre crepusculare de sticlă • franjuri de voci în descompunere catodică • zdrențe în nuce ale unui bătrîn actor de litere • insecte ubicue legînd vidul cu întîmplarea • crepusculul perpetuu cu stingerea sa organizată • începuturi de monolog – ca o vestă uzată pătată cu spermă • și scorpionul de gelatină albastră – și tigru cu ghiare de metal • da, valurile evanescente cu simțurile naufragiate • rătăcite lîngă ce deliruri • cosmice spații neuronale – ofiliri de secunde și semne • nici – aproape metafizic – nimeni de nedescris •

98. *panglici de vise*

mutanți cu panglici de vise fluturînd din frunte • fructul meditativ sau poate-un arbitru cu bănuți selenari • pașii dezmembrați urnează aceste poteci interdimensionale ale laserurilor funerare • o imensă companie de pompe funebre – parcă un sanatoriu cu sarcofage de cristal • buchete de semne de întrebare în prag de rendez-vous cu descartes • și o procesiune de himere drogate plecate fiecare într-o altă excursie • fast-food în haos • nazaret răsare sau un lazaret năzărit din deșert • lazăr verde cu identități de schimb • sau automobilul venit pe o șosea invizibilă de pe o altă planetă • singur și razele lunii livide ca lupii – nimeni cu fantasmele lui galactice însoțit doar de el • insomniacul de lacrimi • da, singur cu luna răsfoită – cu împușcătura aterizînd asemeni unui sinucigaș cifrat •

99.   *osul atît de albastru*

aproape cu osul atît de albastru • zdrențe ca o tehnologie ringardă a vehiculelor • și zidul masturbărilor cu mandarina mecanică • ubicuu omniform • și criticul incolor cu săpunul cărunt • limita stranie dintre tramvai și orgă • da, micuța sirenă cu lacrima atîta de transparentă – cu chibritul atît de carbonizat • sodomitul din camera maro – cu zdrențele nervilor înșurubate în anus • precum un vatman proaspăt decongelat •

100. voci cumva oceanice

voci cumva oceanice sau suprapuneri de descompuneri
intermitente • comutator încetinit în perpetuă stingere •
desigur, hemoroizii abstracționiști ai lui jackson pollock •
mă simt străin și negru de parc-aș fuma un ornitorinc • cu-
asfaltul îngălbenit de hepatită • clopotul își dizolvă
dangătul în lac • morse în abis de-avis – și trenul ejaculat
de soldatul spânzurat din întâmplare • crepusculul verde
precum un prag cu zebrele pierdute • și mortul călărind leii
prin savană – tăcerea lui paște iarba melancolică a
viorilor • ciudat e trenul din care se risipesc calme
membrele călătorilor • și singurătățile printre care nu poți
să nu te rătăcești – tocmai pentru că sînt numai ale tale •
toamna mecanică precum o decrepitudine a începuturilor •
seninul senil al originilor aleatorii • cămașa hawaiană a
bakkhantelor sau parașutele de întuneric asemeni unor
avalanșe ale absențelor • departe cu fildeșul avisului sub
ochi – cînd luna bate-n fumul destrămat al templului •
aterizează-n urlet gîtlejul uscat al procesiunii • profeția
stejarului s-a terminat – mă retrag în foșnet •

101. treptat finalul

iată – treptat finalul – precum o scară apocaliptică • o scară pe care nu urcă și nu coboară nimeni • doar eșecul mai semnalizează zîmbind din turnurile-i lontane • doar eșecul își mai interoghează nostalgic adîncimea • fără să știe ce secrete mai poate ascunde sertarul lacrimilor • sau pînă unde-și poate împinge cristalul durerea asta orbitor de limpede • tăcerea asta asurzitor de opacă • și pînă unde întrebarea se poate atinge – juisînd – cu degetele despletite ale răspunsului • cu nebuloasa unde, poate, neantul s-a ascuns •

102. praguri de șerpi

praguri de șerpi ce-și scuipă verdele în beznele toride când transpiră-un nisip roșu • și zdreanță vrăjitorul cu vesta lui de-abracadabra – fluierînd famelic la orizont • poate-o erecție asemeni unui abces fără puroi – plin doar de refulată curiozitate • un cur pierdut la poker nu mai știu de cine – în care pot să intru mai simplu decît o cheie • da, derapaj prin ploile concluziei • magnetul precum un fruct cu scîrțîitul dens • și apa cleioasă și neagră ca o putoare tăiată cu cuțitul – mda, parcă o prostituată cu moartea sîngerînd • sau o buruiană cu crisparea tulpinii epileptică – mă opresc pînă cînd dau mîna cu capătul drumului • mîrîitul ororii plin cu scuipat de beznă • mahorcă scuturată de furtună – numai atît, acum că din toate părțile mă-nchid •

103. toba avisului

toba avisului plină de ecouri obscure • insulă ascunsă în inimă – cu seninul scaldînd un palmier singuratic doamna soare cîntă aur de moarte • scara de fluturi cu trepte de zâmbet mă răscumpără străin pulberii timpului • neant de argint în tristă noapte – depărtare plutind fără de pași • pămînt topit 'n-eternități hittite • în hanul crepuscular al frustrărilor – îmi beau setea din ulciorul orelor și orbilor • în zori – pe-obrazul meu renăscut din ninsoare – se scurge zarul infinit al hazardului • asemeni unui înger însîngerat – căzînd prin barba lui melancolică •

104. metronomul drumului

clopotul în care sunetul tău s-a întins – precum pașii în metronomul drumului • ziua o lași să curgă și mori respirînd ușurat – c-a mai trecut încă una, iar tu ești tot tu • genele pădurii își înverzesc în somnul tău visele – iar ninsoarea întunecată a șoaptelor acoperă pămîntul cu sensuri echivoce • pleoapele labirintului – de sub care curg în priviri silabele negre • și păsările de singurătate ale ferestrei cu aripile geamurilor larg deschise • turnul de insomnie și somn înfipt în monoschizofrenia din pastile de zăpadă • acolo unde degetele ude ale recelui paralizează cu limacși curcubeele libere • tot ce pielea mea agrăiește – strălucind prin respirația mirajelor • frunzele părginite – zdrențele ofilite ale zidurilor • acolo unde prosoapele iluziei au servit prea mult • țîșnește dincolo – se strecoară dincolo – precum o privire oarbă ce nu discerne deocamdată decît întunericul • pînă la strălucirea vie în care tu – ție-ți lipsești •

105. industria furibundă

industria furibundă a delirului ultim • trenul destrămat al ultimelor șine – cu paradoxurile lor minimaliste • și vânătorul magic cu pușca adormită în iarbă • ceva fără nimic împrejur • doar o colibă cu timpul înnegrit de crăpături • doar un asediu rătăcit undeva înăuntru • treptele orizontale ale ascensiunii fără capăt • coloana nesfârșită în care barca a amuțit •

106. zdrențe de voci bîntuite

zdrențe de voci bîntuite – de solitudini fantasmatică cu motorul caleidoscopic • și fierăstrăul suflului cu claxoanele chemînd • sau poate semaforul – cu șinele curgînd din trenul de tăcere al creionului • undeva – acolo unde undele supraviețuiesc zdrențuite • limite negre – lichide totuși • improbabilul visînd la imposibil • argintul agonic al păianjenului labirint • apneea fărîmițată a silabelor prin tunelul albastru al frustrărilor • rezonînd • tunelul ecourilor pe care-l traversez cu tăcerea-mi de litere • un labirint dizolvat – o eprubetă pentru fiecare culoar – sau poate o barcă mortuară • amurgul galaxiilor de nimic – asemeni unui multimiliardar dimensional • limite negre pe care le desprind – le las să plutească cu întrebarea-ntre linii • agonii diluate – întrerupte de flash-uri lontane • obscuritatea mi se rotește în jurul unei scîrbe de criză • a unei repulsii de rezervă • în jurul anticipării pe care-o dezagreg în credință • obscurități rotitoare povestind cu întunericul ficțiunii • poate pentru că numai el poate relata imposibilul • imposibilul cu care totul a început – exhalînd hieroglifile sfîrșitului • moartea pe post de neant • lacuri selenare – negru deziluzionat și frînt •

107. dig de digresiune

dig de digresiune • bărci ca paranteze răsturnate
mîngîindu-și cerul • păpușa cu cravată ne spînzură •
chemările se descarcă-n împușcături de disperare lontană •
pistolul taie luna – ciuruindu-i paloarea cu gloanțe oarbe •
tu, de aici – cum de te stingi acolo • răsturnarea ta se roagă
zdrențuită – dispersîndu-și în neant transparența lividă •
plîns destrămat din fire de mătase – precum un avocat
amnezic suferind de parkinson • bocet adîncit de legănarea
serii – cu argintul sfișiat pînă la os • pariuri cu reșoul
aprins • și melancolia așezată cu singurătatea în mîini la o
masă de brad • fir de viață monoschizofrenă – scurgîndu-
se-ncet • zdrențe în derivă pe șosea sau jupuite de pe fețele
de apă • uneori s-ar zice că avisul se sufocă fără a izbuti să
se trezească • undeva prin preajmă de neant – masca
monstruoasă a timpului schimonosită de ruine • ea,
aproape, poate, pe lîngă • suferințe aproximative se adaugă
durerilor constante • “cine ești tu?” îmi zise întrebarea –
înghițindu-mă cu semnul • sperăm doar în ce se
îndepărtează – așteptăm doar ce ne părăsește • da, nu
există speranță în aproape – numai dor de rece depărtare •
în abia întrezărit alean • uneori plîngem cu lacrimi mai
uriae decît viorile • alteori spargem vitrinele hazardului
pînă cînd întîmplarea nu mai are cioburi • doar tăceri •

108. webern sau moderna

webern de ludic sau moderna • limpede de neted în
substracție • parcă un tub al ochilor de aur mă soarbe în
acvariu • nicăieri în haosul de lucruri – torturatul mâine •
trei clipe de fum printre perlele colibei meditănd pe ziduri •
spasmele de sticlă în crepuscul – cu clarul magic spart în
rîu • undele paradoxale plîng taifun – barca de
medicamente își taie drumul timid spre sud • da, nostalgii
de dincoace cu-avis de dincolo • și eu – singur la vioară
lăcrimînd de violoncel •

109. interogații de mirare zdrențuită

interogații de mirare zdrențuită • oglinzi aproape stinse –
agățate între vid și întâmplare • secunde în erecție culese
dureros din galben • poate exclamări cu digresiunea
versicolor intempestivă • decupaje în ploaia cenușului • și
zeul învăscut în frunze stranii – alunecând pe solitudinea
fără șosea • undeva între subit și levitație • cu creierul
mănușă-n raza verde – eliberat de orizont prin inversare •
mort sau barcă – fluorescent cu lămpile în număr • prea –
ar fi fost plutire • nu destul – brutală dispariție • căci
repetiția preschimbă orice delir în simplă meserie •
templul maro fojgăind de țipete și nervi – într-o tortură
labirintică de mii de kilometri • sau traiectoriile zdrențuite
– letale după caz • atomi cu digresiunea în derivă •
drumuri rupte cu albastrul cum se nimerește • solitar surâs
de ciob cu hohote oprite •

110. moderna ludic

și din nou – moderna ludic sau poate numai webern
pregătindu-și bagatelele • mandarinul lui bartok dansînd în
cuștile lui cage • lamento de la nimfa • fosilele lichefiate
pe timpul canapea • o moștenire solitară rămasă de la
strămoșul lucifer • o tonă de tamerlan cu amortizor
albastru – sau samuraiul cu sabia ascuțită sperietoare • și
valul de tăcere înceată dezosîndu-mă pe malul mării •
salcia cu-arginturi de tei în labirinturile insomniei de
parfum • ca epilog la stele – aripi surîd – vagi trențe de
azur • ancore albe de alienare alinată •

111. patria zdrențelor

iată-mă, deci în patria zdrențelor • în exilul lor de sufluri și de valuri • unde neonul ectoplasmic jupoaie tăcerea și varsă clorofilă din copaci • suspendat de așteptări – spînzurat de vid • purtat la împlinire pe plajă – între argint și alge • printre cadavre de aer și aripi de-obscur de apă • limpezi de netede aceste zdrențe – aidoma unor oglinzi spălate de hazard • păpușa de melancolie mă caută ca să-mi facă un dar • un dar de zdrențe zîmbite de brizele lontane • un dar de zîmbet mîngîiat de remușcarea unor femei ce nu mai pot dăruia altceva • aproape un dar – simplu – de neant • un dar de depărtări înlăcrimate – cu lacrimile mari cît niște violoncele sau mult mai mari – aidoma unor imposibile instrumente celeste de coarde • amestecîndu-și sunetul cu norii – și ecoul cu vidurile cele mai îndepărtate • un dar de obstacole înveninate de insulte – ca tot ce este bun pe lumea asta • căci neantul e singura substanță care-și plutește enigma-n zîmbetul giocondei • vai, între timp păpușa a plecat dezamăgită – poate pentru că desigur am iubit-o • și m-a lăsat singur la fereastră cu marea unde cerul s-a topit • singur la fereastră cu violetul celei mai mari singurătăți • singur la oglindă cu amurgul unde labirintul albastrului e singur tot mai des • stropii încheagă clipele-n opriri rarefiate... • ... și... •

112. *nimic... – nimeni...*

nimic – în afara durerilor băute cu sete • nimeni – în afara eului meu incinerat • nici un adevăr – în afara zdrențelor unui sentiment inutil • nici o altă hrană – afară de aisbergul lunii cu laptele-i steril • trec astfel prin zero ca prin două tunele inverse ce mi se refuză • monoschizofren cu chip sculptat în vid • paradox și asceză – într-o lume cu treptele descompuse • cartea cu pagini irespirabile – cu litere de apnee • fără măcar pretextul unui autor anonim • și nebunia – ersatz al erorii inexcuzabile – divinul pe post de alibi • un orizont iluzoriu – în locul fuziunii absurde a tuturor înălțimilor • cu lacrimi svîntate de groază abjectă • o umbră de nicăieri îmi întinde mîna de parcă aş fi – cine? • sofismul existenței mi se substituie – mă înstrăinează prin pact – pentru a mă face să-mi pierd nu sufletul ci neantul • iată-mă împărțit între sciziune și negație • țipînd din toate părțile posibile – cu zîmbetul plutind deasupra ca o pasăre enigmatică • fereastră și oglindă anulate una prin alta • singurătate fără labirint – vechea clepsidră a căilor alienate • doar avisul – cu nimic pictat pe el •

113. nimic în loc de ce...

nimic în loc de ce • nimeni în loc de cine • numai mesajul absurd între cele două imposibilități ale indexului • o telegramă a abisului • revelația – semnalizînd din toți porii • decor de vid cu libertatea-n gumă • rece lontan cu cheia în imagini • casa de negru cu ferestrele înverzite de miraj • abstract cu drumul spart la expoziție – alături de pictorul decedat defect • bazar bizar cu crabii multiplicați de dogmă • somn întrupat din umbre incolore – sau sinuciderea cu revolver de lună • o moarte fără întrebări – ca o trezie, poate • da, întunecat anotimp cu orbul în adânc • sahara cu dunele pe obraji – visînd la transparente lacrimi de aisberguri •

114. invizibil poate

invizibil poate prin prea mult albastru • cu gâtul – cupă
înnegrită de melancolie • ștreangul – vag șiret al
spânzurării cu care m-am născut • și aburul ce taie luna în
care mi-am pierdut privirile emancipate • un jucător cu
paginile albe și literele analfabete – cu cămașa spartă de
brizele marine • poate o fată cu sînii înecați de zidurile
carnivore ale umbrelor în creștere • poate o gaură neagră
înghițind mistere – decolorate de spermatozoidul insular și
însolit • poate o potecă – poate o singurătate pentru
ciupercile criptice ale mersului • poate mereu – mereu mai
invizibil •

115. zdrențe de ceruri decolorate

zdrențe de ceruri decolorate • palori inversate inserate în
iregularitatea nuanțelor • șoaptele din seva bătrână a
haosului – șoapte din sângele hazardului bătrîn • șoapte
sau un demon ce nu s-a trezit niciodată • aproape e o
monstruoasă distanță între incomplet și improbabil •
șoaptele unui adevăr pierdut prin labirint de origini • la
ziduri cu singur • copilul cu auzul lins de șerpi rătăcește
mirat printre orgasmuri de himere • culege fructe pe care
nu le înțelege – flori carnivore ce-i devoră așteptarea •
zdrențuie semnale – destramă tensiunile dintre odihnă și
fărîme de furtună • cablurile unui patinaj pe intensitate –
semne din surîsul de gheață • funambulii merg pe fisuri –
noaptea-s întemeiate pe evanescență • un zeu de nervi
traversează greața de fier • floarea frunții îmi înflorește cu
petale de vertebre • a exista înseamnă a te vomita
înghițindu-te • și metafizica inconștientă a limbilor – cu
miturile lor fără de poveste • șerpilor de nisip alb – dragonii
de pulbere neagră • marțieni – șamanii roșii de pe marte •
și aisbergul putred al lunii cu laptele-i steril • flautul ne
farmecă prin masturbări și spermă • florile de-argint cu
nevrozele firave • cercul magic visat numai de munți •
cînd ei – șamanii marțieni – cu venele externe – cu tot
interiorul – exterior • respiră nesățios sîngele aproape
destrămat al memoriei • aerul rar al trecuturilor – gata să
absolve prin distrugere păcatul absurd al închegărilor • și
cheile cu blestemul enigmatic • singurătăți alienate –

depărtări derapînd pe depărtări • precum geologia numerelor stratificate – pe care preotul crepuscular le calculează veşnic – cu frunzele şoptite încet de toamnă • şi iarăşi nostalgiile zgîriind primordialul plauzibil • primordialul care eşuează în modern poate pentru că modernul – el – e sistematic • nu devastează decît intermitent – construind vaste reţele – labirinturi de distrugere • nu neant – ci o metodică anihilare • nu vid – ci doar o splendidă eliminare constructivă • o abolire reciproc avantajoasă • pagini de dezgust – rar răsfoite • cucuvelele memoriei – stînd pe acoperişuri ca nişte cuvinte • întîlnirile pline de zar ale întîmplării • raze de silabe – voci – zdrenţuiri şoptite • solitudini • trenurile penumbrei precum nişte peninsule sacadate • da, sincopate, zdrenţele – incomparabilele iele •

116. trecutul de ecouri...

și dacă rezonînd, trecutul de ecouri... • sau gările bizare ale gîfîtitului • nicăieri problematizat de împlinire • traversîndu-și luna cu brizele imaginarului • o stranie suviță de lumină îmi iese lent prin frunte • un apartament pe pernă de aer prin pădurile fluorescente ale inconștientului • insecte – ciocănitore electronice – un întreg peisaj virgin de semne • zăpada de fantome – și pistolul de ghips cu gloanțele de gheață • zdrențe, bineînțeles, dar din ce oare • nimic textil și totuși perceptibil • miraj tactil inexistent • derogăție de la destrămare • viața de hîrtie lîngă ceasul de cerneală • da, evanescența exonerată • evaluările skiatice pe skiuri – bursele fantasmei • straniul copil-himeră al aurorelor – insecta melancolică a soarelui albastru • și numerele exacerbate ale mirajului – cu migrenele lor exorbitate • sau miriapodul profetic cu nostalgii de aionioane de silabe • nitescența unei cenzuri insuportabile – vrăjind în voci nuanțe de origini • penitenciar peratologic al poeților ce poartă erecțiile versurilor în chei • o gelatină mai obscură decît noaptea îmi curge încet din frunte • oboseală descompusă-n depărtate glasuri • lontan de sonorități incomprehensibile ce vor să spună... • sau spuma metamorfozelor alienării • o catedrală ipotetică de tablă • ospicii ipostatice • renaștere multicoloră reversibilă pe care singur mi-o repovestesc • porumbul sodomiilor de toamnă lîngă păduri de ceață ecologică • ah! toate

realitățile sînt zdrențe paupere – împărțite între apariție și dis- • himere intermediare cu motoarele hibride conduse de șoferii marțieni • dimineți deratizate – zori de cocaină în jurul unei partide de table • monstrul e o experiență a imposibilului – a impasibilului • o întâlnire cu neîntîlnibilul nimic • hm, mda! •

117. x rătăcit pe vreun maidan

poate un x rătăcit pe vreun maidan • poate un joc de-a v-ați ascunsul silabelor • nimeni cînd se dezbracă de nimicul restant • pistolul de ghips răsărind subit din secundă • și bătrînul avisat cu ridurile electrice • poate o expirație – poate un fulg sau doar un suflet • o literă frîntă din pactul meu faustic – pe care niciodată nu l-am semnat • o clipă deja prea frumoasă • neant de nemărturisit • o limită pe care tu, străine – o vomîți • o floare – un solz cu-argintul sărutat de scoică • un strop de sudoare – un țipăt – o lacrimă • și moartea deja zîmbind – atît de transparentă •

118. rădăcina haosului

rădăcina haosului – în miezul căreia dorm vii, morții – și
moare într-o eternitate cel viu • aripă de fereastră sau șarpe
de oglindă • fisură de anxietate visîndu-se labirint • lama
unui zîmbet cu care mîna-și taie vinele • suflul cu
imobilitatea în creștere – colosală clipă obeză • sau
paltonul plămînilor cu nasturii lipsă – și privirile orbilor,
tăioase de singurătate precum un frig lichid • timp vidat de
gînd – balon de neînțeles • sprijinit în erecție precum într-
un baston – eros, condus de ochii lui ca niște cîini orbi •
oh! regele œdip plînge iar ochii îi sînt lacrimi pe obraji •
și-nstrăinat profetul cu albul orb • lacrimile lui sînt abisuri
pe ochiul orb al neantului • cuvintele sînt simple pioneze –
necuvîntul, infinită căutare • ... barca lui nimeni topindu-
se solitară în refuz •

119. fire de mătase

fire de mătase • lamento adîncit de legănări • pariuri cu reşoul aprins • zdrenţe în derivă pe şosea sau apă • sălcii cu verdele şoptit de frunze – lacrimi în oglindă • floarea cu sîinii negri şi cu hipnoză în petale • argintul în care se dizolvă devenirea precară • moartea pauperă ca un fdf fixat de trotuar • plecat în căutarea uitărilor – pierdut • ploile selenare împlu iarba de premoniţii şi palori • uneori s-ar zice că avisul se sufocă făr' a izbuti să ne trezească • literatura pierdută în maţele putrezite ale cazinoului – vîndută pînă la cerneală pe un lingou fecal • ea, aproape, poate, cu ceaţa altădată mîngîiată, pe lîngă • cu mătasea nocturnă a melancoliei ei insutenabil albastre • xeroxată doar de lacrimile prostituatelor • suferinţe aproximative – deşi în fond, relativ constante • cînd repetîndu-ne, pierim •

120. începuturi subit întrerupte

începuturi subit întrerupte ca niște degete ce-ar arăta cu unghia nocturnă de onyx propria lor dispariție • un fel de locvacitate mai mult de silabe decît de cuvinte • mici veninuri disperate prin planeta pe care-o înghițim poluînd-o • căci reziduul e propriul nostru interior – ultima noastră formă de intimitate • mi-ați luat tot – și-atunci vă restitui nimicul care mi-a rămas • oh! vouă celor atîta de bogați... • desigur, zdrențe în fond – cioburi și zdrențe cu sclipirile unei sărbători diamantine • unde nu-s invitate, eventual, decît fantomele •

121. hlamide suverane

există, însă, unele zdrențe ce se visează falduri • hlamide suverane poate – pe sub cortinele narcoticului virtual • ele plutesc între un teatru al umbrelor și o întindere stearpă de cruzimi sufocante • prea multe sîrme ghimpate între eul suspendat și tot ce se așteaptă • prea multă foame jupuită – ochi zero – și gume de neant pentru marsyas • desigur, ceva se sparge-n suferința noastră ciudat schelălăită • desigur, cineva bea cu paiul un cocktail de tenebre • nimeni se ascunde după o paradă a măștilor – iluminate cu ifos sfios • mîna e un labirint însingurat la oglindă – o fereastră prin vidul căreia nu se pot vedea decît lucruri • păpușa de melancolie se ițește și aici parcă mototolită • și mai tristă decît toate motocicletele solitudinii • un creion de cristal desenează vidul • începe figurile cu firul rupt – desface evanescențele în evantaie aleatorii • se plimbă sub fluturi de hazard • închide porți fără cheie în enigme menite să dispară • un dublu de spațiu așteaptă în spatele clapelor • o foaie-și flutură evanescența în tren-orizont •

122. exodul infinit

exodul infinit al zdrențelor mereu străine • stranii – nerecunoscute – tăcute – ignorate de fluxul și refluxul taciturn al oglinzilor • ca de o amenințare fotografiată • acoperiș ciudat de-albastru de parcă tabla ar ascunde-un cer • vânturi negre – da, roți negre de vânt – taie în aer trepte pentru o scară a morții • țin în mână o casă în care nu pot să intru • o casă cu un acoperiș ciudat de albastru – de parcă tabla ar ascunde un cer • o pălărie moale de fetru încearcă să mă citească • o pălărie pe care nu pot s-o scot pînă nu știu cine sînt • pînă nu știu unde trebuie să mă întorc • o evanescență a regăsirilor – iar în căușul palmei un cheag de lacrimi • da, durerile-s un fel de zgomote pe care dispariția le pune pe note • un fel de picaje ale unor avioane tot mai absente • verde în înserarea înveninată de toamnă • dezagregare sau o înflorire a strigătului • undeva între perplexitate și refuz • înaintăm printr-o apă ce ne netezește și ne dizolvă – pe noi îngerii întîmplați prea fragili și rarefiați pentru lume • înaintăm prin destrămarea sinuoasă a unor ambarcațiuni de labirint • lacuri de metan lichid – străine lacuri de melancolie toxică în care totuși înotăm • și din nou zdrențele – de parcă trăgaciul ar fi tragedia niciunei împușcături • caricatura portului ultim al libertății de expresie • cînd ție îți vine să explodezi – inventînd în fine un sfîrșit • un veritabil sfîrșit •

123. metrourele metamorfozelor

ciudate de ceață metrourele metamorfozelor • ele se apropie pe dinăuntru de o țință subterană • anunță o disperare incertă – o revărsare de întunecimi cu textura multiplă • da, revărsarea înșelătoare a unor adâncimi ce se revelă • o febrilitate aproape textilă care vă invadează cu luxurianța șopîrelor • zdrențe fastuoase de curcubeie încrustate în fiecă dubiu • ele se risipesc prin jocul nebulos al aburilor ca tot atâtea false orizonturi • unde spectrale ale haosului ce-și făuresc coroana • coroana sau poate doar un lexikon al absențelor – cu articolele lui neștiute • aproape de pragurile unde licăresc biblioteci – îmi părăsesc diminețile pierdute și carnea naufragiată • descopăr portaluri de pagini – atlantide incompreensibile de hieroglifice impronunțabile • o viață misterioasă de dumnezei respirați • orgi colosale de orgie severă • colonade de torturi implacabile cu cenușul mitoman aproape birocratic • arbori cu frunze de fotografii ofilite • amurgurile înecului extatic de toamnă • prezervative exsanguine ca vălurile unor cadavre cvazi cristaline – cu răni din care se rostogolesc roți uriașe – stacojii de brumă • stranii îndoliate aidoma unor deflagrații de stingere •

124. *fantoma luminilor*

fantoma luminilor cu degete argintii – îmi mînjește și-mi rănește privirea • un mister străvechi – asemeni unui veteran acoperit cu orizonturile unor cicatrice albastre • și leagănul acela galben – încrustat cu iubire • nu e cuvîntul meu – el și iertarea sînt cuvintele pe care demult le-am exilat • dincolo de vămile sexului unde pulsioni monstruoase ștampilează documentele exterminate • dincolo de vacuitatea ascezei și de virajele friabile traversate de bătrîne oarbe cu bastoane albe și subțiri • mă debarasez de frontierele gîndurilor cunoscute – mirajele percepției le voi desface de pe mine • și sub piele îmi voi descoperi, reluctant, veșmintele avisurilor terminus • ... în fond, toate astea nu-s decît stil... •

125. *gloriile pulberii*

vîntul îmi umple privirea de gloriile pulberii • zdrențele chipului – degetele aproape dizolvate de planetele rătăcitoare ale lacrimilor • scolopendre de litere fără nume ies din tăurile unei memorii al cărei roșu sumbru nu e al meu • inima – abisală frunză – cu tot avisul pădurilor în strop • un ocean între mine și depărtarea spre care înot • flacăra pîlpîindă a pînzei – pe albul înec al bărcii ce mă desparte de mine • adânc – fulgul negru al labirintului cu culoarele arse • delfinul oranj își deschide ochii plini de bioxid de carbon • gustul străinului mă părăsește într-o landă de devastări de argint • degetele-mi cad ca niște semințe pe buze • și mlaștina fluorescentă unde atîția morți și-au vîndut trupul pe-o sclipire fugară • pe-un număr ciudat cu pupile de aur care să le adoarmă în loc • cîndva – zborul ferestrei cu aerul plin de silabe • și străinul de verde și-argint – el, șarpele într-atîta de oglindă • aici nu-i altceva decît acolo – iar celălalt, o cicatrice întîmplătoare a propriului meu chip • și monstrul-orgasm precum un cinematograf căzut în ruină – unde rulează încă resturile unui film mut • ultimii heterosexuali sfișiați – fluturînd în vîntul de nord al amintirii • ca imnul de pînză al bătăliilor pierdute • și ecranul unidimensional pe care nu-l mai înțeleg • de ce – întrebarea pe care-o respir asemeni unui răspuns demult uitat • dincolo – dincoace – și ferocele printre – cînd neantul mă doare mult mai adînc decît sufletul • tot acest var – al morții – al lunii – al nostalgiei

păduri de mesteceni • și nimeni cu toamnele arse pîn' la
ultimul gînd • pîn' la ultimul om • vîntul îmi umple
privirea de gloriile devenirii și drumului • și cenușa
amurgului cu fumul oranj • orizontul și interferențele
invizibilului • cînd privirea încă plutește – transparență
între două răni • dar cine o vede... •

126. semn pe verdele visului

o literă – semn pe verdele visului • un foc al paginilor –
respirat între silabe și degete • în pești se încheagă
adâncuri camuflante • aerul desenează linia evanescentă a
mirosurilor de palidă platină • nornele beau rădăcini de
cuvinte din copacul cu ramuri fluviale • și praful nocturn
al textelor fracturate • fragmentele orelor fixe precum un
schelet lăcuit de carte poștală • niciodată-și desface
întunericul sufocant de revelații • sub ninsori de cenușă –
cine e diamant – cine e umbră •

127. zdrențele-ecouri

și-acum ceva despre zdrențele-ecouri • ele se apropie întotdeauna cu depărtarea – asemeni labirintului ce-n jocurile distanței își învăluie paradoxul • spectre de suspensie – ele bîntuie etern castelele albastre ale spațiului – palatele de transparență pură ale eterului • inezisabile voci de siluete – se destramă și se întramă în atingeri imprevizibile • adăugînd auzului o anxietate diafană • și privirii – o orbire inefabilă • nimic nu poate fi spus – nimic nu poate fi înțeles decît ecoul simbolului întîlnind ecoul simbolului • evanescențele semnului durînd prin evanescențele semnului • pentru zdrențele-ecouri așteptarea e o permanentă venire – mereu prea prezentă • o insuportabilă invazie – o insutenabilă inundație care îneacă respirația percepției • o avalanșă avisală a absenței unde sufletul silabelor nu se mai recunoaște • da, absența – strania noastră co-identitate • pentru ele însele clipele nu trec – ci-și sună veșnicia în infinite staze de oarbă lumină • evanescențe sau cristaline lucruri în sine ale întîmplărilor încetinite • numenale la fereastră cu nimeni • ele – ce vibrează numai întîrziat •

128. zdrențe cu cloni sincopați

zdrențe cu cloni sincopați – nările ochilor respiră privirea • sau trandafirii cu miros de întuneric • chirurgii operează două caleidoscoape sonore cu euthanasia garantată • ascund, ca toată lumea, în mine povestea unui deces • un faire-part întârziat de ninsoare • da, nici o coacere nu mai răzbește în timp • nici o suferință nu-și mai depășește sîrma ghimpată • acum – cînd vidul așteptărilor ne doare atît • explodăm spre o altă moarte sub ploi ce ne șterg • masturbarea noastră e tot mai tristă sub întîmplările umede • contemplăm scoarța scrisă a copacilor din cuștile de sticlă incasabilă • și totuși – misterul cuvintelor între zaruri și cărți de joc • în albastrul crepuscular al serii cenușa ninge adâncimi • trasă de coadă sirena își urlă uitarea • stropitoarea funerară se descompune într-un spațiu de ex-secunde • prea mult vizibil ne spionează labirinturile ascunse • prea des dezertarea se substituie sinelui • prea des tăcerea răspunde la interogatoriile întunericului • numeroase cercetări epuizate de dinamismul vital • și precocitatea galbenă cu buzele ei depresive și gri • aidoma unor sticle pline de umbră străzile se înfig în adîncuri • există oare sunete regresive – fante prin care trecutul aude prezentul și se desfîră • îngustimi prin care ce e de ce-a fost este receptat – precum o furculiță traversînd un film de desene animate • și gunoierul amurgului cu tezaurul lui de fosile – și carnea căzătoare din fotografiile stelelor • ne filtrăm privirile prin

telescop – ca și cum am încerca să ne suspendăm
subzistența – descompunînd etern toate eventualitățile
constituenților • ori să scobim cu pila între fenomene după
un sens • căutînd o șansă de evadare prin dantura lor tot
mai cariată • precum orgasmul alb al cvasi-apocalipsei –
cînd nimeni își închide solitudinea în scoica lui de neant •

129. uneori zdrențele

uneori zdrențele pleacă la plimbare îmbrăcate-n ele însele • dezbrăcate de ele însele • aproape indecente – cu sclipetele lor ludice – ludic letale • cu bărcile lor deglinzi negre încrustate-n asfalt • cu inelele agățate de hazard și de zaruri • dansînd fluturi de fluturare moale • și vărsînd în cioburi elixiruri de sunete stranii • brizele suflă dinspre vagurile valurilor – cu platină rănită în labirinturile buzelor • înaintăm cu mitralierele privirilor în mînă • condamnați asemeni unor arlechini cu destinul în romburi – la exilul etern al depărtărilor sfișiate • la simulacrele mereu altele – deși dezesperant de aceleași • la ce te gîndești tu oare timbru mort • și tu parașutist muribund prin fracturile aerului • liber prin moarte – tu nu mai ai nimic de făcut în comedia asta de umanități defecate • planta de vine întreșute își înalță sîngele spre soarele palid • expir învăscut într-un fucking de fum simfoniile nopții • acum, cînd plimbîndu-se alene – zdrențele inventă pentru surzi un deșert ca un xilofon al cristalului • sub azurul auzurilor absente – un deșert descompus aproape exclusiv din interogații cristaline • sau, eventual, din singurul dar pe care omul îl mai poate face omului – simbolul propriei lui dispariții • zîmbetul, da, zîmbetul vînat al propriului său neant •

130. poate o lacrimă

poate o lacrimă mi se închide în umăr – poate o aripă îmi înstrunează zborul • străbat iarna inconștientului – cu gura plină de silabe întâmplător de albastre • geamătul geamului mă caută – și limita cu leșinul ei subțire • acum, că zidurile plîng – și-odată cu ele toate cele ce ne separă • sisif își rostogolește mitul – pe golgota înțelesurilor piedute • scara înserează – și-alabastră e sarea din visul căreia am coborât • labirint de verde-i plămânul pădurii • și fereastra – capacul unei cutii cu mesaje de gelatină pe care le visezi cînd mirarea o închide • la ce bun această lume cu măsluirea închiriată • cu obsesiile sculptate în somn • putrezește departe de mine idioția turbată cu rîsu-i de mort • oul spart al crepusculului cu ratarea alternativă • și carnea căzătoare din fotografiile stelelor • pagini de-uitări îmi deschid respirația dincolo de tîmplă • acolo unde privirea amuțește sub coșmarul din nori • fără trepte – de durere mă sodomizează o poartă • și negrul bea veninul în sudori • abulic, primesc în dar cheia orgasmului uitat • incertă amnezie • culeg doar ce nu poate fi atins – ating numai ce nu poate fi cules nicicînd •

131. pătrate torturate

pătratele torturate ale șahului – și fumul zdrențuind în aer
sfori • faunele de așteptare ale oglinzilor – cu junglesle lor
înverzite de avis • fracul zămislit de locomotivă precum o
fiară neagră în noaptea albastră • da, în noaptea ce
deșurubează puțurile – când adâncul se pierde în înălțimi
ilizibile • spînzuratul dansează pe candelabrele
imponderabile ale orbirii • greața poartă în pântec o
amorțeală cețoasă • visurile șchioapătă și lumea se tîrăște •
pisica galbenă iese încet din țigare • depărtarea vomită vînt
vînat în pânze • mirajele în care înfășăm neantul se
falsifică unele pe altele • vitezele sînt niște plante ciudate
ce cresc din șosele • secțiuni – secvențe – o fișie de perete
– o lamelă leneșă de deșert policrom • melancolie subțiată
de nisip – pahar de sticlă plin de secunde adormite • pene
de păun cu somptuoase inerții de carte poștală – în
versicolorul oceanului • hlamidă privativă de izolări
hivernale • secvențe – secțiuni – zdrențe senile dement
stilizate • segmente dintr-un orologiu cu abisuri târzii •
obscuritatea înveșmîntată în incertitudine singurătate se
cheamă • străini exilați exhalați de tăceri în auriu •
caligrafie letală-n labirint • sap cu tîrnăcoape de diamant
culoare-n nemurirea de platină • insigne maoiste vetuste
purtate de-un pește-oglinďă uniformizat de acvariu • un
dans ne apropie presărîndu-și pașii • partide aleatorii cu
repetiție în închisoarea orgiei • dezvirginări ca niște mici
asasinate amicale cu arme albe • sunetele înaintează printr-

o simfonie îmbrăcată în zaruri • schelet înaripat de malarie • o stranie caravană temporală lipită cu leucoplast – leuko – leuko • fetru de fum încărcat de priviri sufocante – indecis hipnotice • fiecă singurătate își caută-n obscur, cu tenacitate, amurgul • și avisul piticilor cu picioarele scufundate-n insuportabile crize de-amor-propriu • secțiuni de sancțiuni – secvențe de sentințe complet ilegale • încetul se distribuie ca o claviatură de-arsenic – prelungind în aer sforile astenice de care atîrnăm • alb special cu verde rînced de bambus • da, hipnotizate marionete ale resemnării – ale renunțării • zâmbetul tăindu-se lent prin tot ce se poate desprinde • și-apoi, întorcîndu-și elipsa – eclipsa – lipsa de răspunsuri în cravata fără dungi a întrebărilor • imposibil rendez-vous cu migrena invariabil impasibilă •

132. fiece ființă, fiece gând

fiece ființă e un furt al unei respirații pe care n-o merită •
fiece gând – o uitare a celui ce n-a avut niciodată – n-a
putut niciodată să aibă – amintiri • ne expediem reciproc
încătușate silabele în vagoane de vite • tolănindu-ne
cenușii în mediocritatea noastră cocainomană comodă •
crivățul razelor strigă prin coamele nervilor • febrele
transparente înjunghie cu dispreț supraviețuirile insipide •
obrajii mi se despică – și-n vidul chipului înlăcrimat
neștiut mă cunosc •

133. hlamida mirajelor

nimeni în avis cu hlamida mirajelor • un cal de fum – și buzele precum niște pleoape ale pericolului • xilofonul oceanului – și hubloul taifunului cosmic • impresia unui munte narcotizat de ascensiuni • tufișuri de silabe sub ninsorile întunecate • sau urșii memoriei îmbrățișînd colosali faguri de flăcări • sămînța deschide cutia orizontului cu dale de limpede •

134. ramurile negre

ramurile negre ale orologiului invizibil • colinele cuvintelor ce mă dizolvă • suflete scrise pe bărci de hîrtie • culoarea stranie a peștilor ce-mi înoată în ochi • chipuri transparente întoarse spre ventilatoarele morții • sau soutienul femeii pierdute de pe sînii ce-au fost • oh! venin bătrîn încrustat cu legende • și-ovulele electronice din amnezia labirintică a îngerilor • coroana de spini a vertebrelor precum țipetele de raze ale frunții • sau poate din nou sînii bizari ai sticlelor cu vid și otravă • gazul verde al nopții peste tăcerea cu fluturi și flori • semnele se pierd în stoluri haotice – în oglinzile pe care singur nu izbutesc să le concep •

135. un șarpe...

un șarpe urcă dintr-un șarpe ce urcă dintr-un șarpe – ce urcă bineînțeles dintr-un șarpe • coarda se stinge în înălțimi • meduza ca o lampă de birou a așteptărilor • și rutina malefică a tot ce se-ntîmplă în jurul meu fără să știu • parfumul plumburiu care-mi apasă pleoapele aidoma unui narcotic din peceti de miraje • strălucirea suprimă dimensiunile pe care obscuritatea inevitabil le multiplică • noaptea absolută – și farurile ce planează singuratice • ochii de hazard ai zarurilor • sau gheața cînd depune incolor pe iluzie •

136. *incolor e albastrul*

incolor e albastrul rătăcit al amneziei • melancolia transparentă-
și conservă discretă profeția • impulsul ascuns unde se-
adăpostesc sensurile apei – foșnetul preacărunt al frunzelor •
copacul de ninsori ca zămislirea fortuită a originilor • unde își
spală buzele sacre premonițiile • geniul smulge aripi nebuniei –
și-abisul se-mbată cu-avisurile inspirației lui bellerofon • sau
poate farurile plutitoare de deasupra oceanului – o singură
lacrimă • coregrafia stranie a petelor de lumină din nori • inima
sămânță se poartă sub sfărîmăturile amplificate de tot ce-am
uitat • astfel plîng alienații pe potecile sciziunii • astfel, gânduri
demonice devin neștiuți mesageri • sau zdrențele unor amintiri
abia imaginate de viitorul boreal • astfel – buzele undelor
păstrează capul lui orfeu ca pe-un cuvânt nostalgic și-oribil •
singur minerul cuvintelor e timp în invizibil de piatră – loc în
nicăieri de evanescență • literele bat cu labirintul la ușă – culeg
implozii orgasmice din subterana pubiană a colinelor •
insomniacul de spermă s-a rătăcit prin reșoul albastru al
creierului • șapte zile reci de nesomn • și claritatea fioroasă a
cristalului ce mă invadează cu paralizie și stingere • pînă cînd
capul vizionar mi se preschimbă în cupă de negru • sau poarta
de veghe a albului – în dreptul căreia mă așteaptă miraje de
fildeș • pod de moarte în sărut cu vidul • și totuși scriind
desenăm în efemer căderi premature • respirăm o precocitate de
pîrguirii încă crude • ce ne imaginează umbra – acolo unde nu
ne putem găsi pe noi înșine • ce ne imaginează gura ca pe o
urmă a poeziilor •

137. zdrențe rătăcite

zdrențe rătăcite – nedumerite • cu o ciudată agresivitate dilapidată • în așteptare – în vid • în lunecare sclipitoare • cu gheața încrustată în patine • sau aripi în suspensia dilacerată • cunoașterea suprimă în sine străinul ce se recunoaște • nu există răsplată – și zîmbetul nu e decît pragul • semn suspendat al evanescenței • da, labirintul unde ne scuipam din viață-n viață • ne vomitam din viață în viață • cînd zbîrnîit de stingere amenință trecutul destrămărilor • fugitiv și totuși cît de feroce • firav și totuși cît de obsedant • îmi sparg imaginea somnambulă-n metaforele unor imposibilități galactice • mă despart astfel 'n demențele subțiri ale avisului – de firele delirului cu care marionetistul își atîrnă coșmarurile alese • și zdrențele-n atoli de obstinație – aproape ca o cavalcadă a intermitențelor • durabile doar prin vacuitatea subiacentă a monosciziunii • lontan – cu patine melancolice de stază infinită • dizolvînd treptat sinuozitățile derivelor – web-ul sincopat de abrevieri al digresiunilor •

138. *zdrențe sub înaltă tensiune*

zdrențe sub înaltă tensiune • dubii de electricitate sfișiată • vino albastră lumină să mă vezi între schije nocturne de os • licuricii gîndesc cu nimeni noaptea – planoare de întuneric • somn cu stelele deșurubate • și mutele ninsori ale memoriei – lîngă suprema solitudine – de dincolo de spasmele frigului • cine e acest *ce* ce suflă • sau discursurile cu elocința spartă în lună – la mitingul ultimilor extratereștri • cu transparența febrilă rezonînd • palori lunare – și limpedele serii cînd se stinge – picurul nirvanic • ori poate tăcerea nesaturată a stelelor • mesajele fantomă plânse de martorul dement • sinele cu senilitatea-i transcendentă • motorul de cristal – cu pânzele de aer și-adânc • topind evanescențele suspensiei • fibrele monoschizofrene electrocutate de grilajul de arsenic • nula poartă a crimei cu frigurile dantelate-n alb • limita – străină așteptare supravegheată • și-atenția nostalgiilor translucide – cu pruncii gravi plonjați în singur la fereastră • cu prinții apăsînd privirea pe scări fără de trepte • sau subitul rupt al gîtului tău spînzurat demult – departe – cu tăcere de spermă și argint • da, din nou zdrențele subtilului subtitlu – cu firavele-i electrocutări dilacerate • brizele lontane ale morții care te umple cu- aripile-i negre • nicăieriul – cu încununată rană • nostalgii – nimfe transparente – ferestre solitare ale labirintului • scuipatul zburător prin vid – visînd la obrazul soarelui • și fecioarele băsmite ale mîntuirii – cu nenăscuții-n poartă –

înveșmîntați cu toții într-un albastru mai solemn decît e
gîndul • cu-originile melancolice întinse-n elasticitatea
himenală a vreunui orizont pierdut • briza ascute aerul,
subțiindu-l pîn' la apneea redempțiunii • aruncat în rătăcire
– dezertorul cognitiv • glonțul de diamant al logicii
dizolvă toate gîndurile – culoare vide pentru albul acid al
nebuniei • gustul adîncimii îmi amurgește albastru-n
gâtlej • și faldurile preeriei selenare în platina căreia mă
înfășor • stingeri plutind în puncte de suspensie • întrebări
cu ascensiunea toropită • precum o hieroglifă de fum cu
dantelăria din ce în ce mai blafardă • spasme de argint în
grenadele ochilor – un mesaj cu silabele-n schije • și
fereastra la întuneric cu singur – acolo unde pașii își
întrerup privirea inversată de asfalt • în ceața firelor
negației – a nimic • multiplicat de solitudine – sîntem
poporul hrănit de deșert cu mană mecanică • dar iată că și
zdrențele cugetă • uneori ele se opresc în pragul sfișierii –
contemplînd un fruct cu cenușa interzisă • cu diamantul
străin în utopia topocroniei monoschizofrenice •

139. jale cu levitația nebuloasă

ciudată jale cu levitația nebuloasă • zdrențele-n doliu ale iubirii – în așteptarea tenebroasă a morții • și stropii însetați ai secundelor • lac de lacrimi – evanescent în depresiunile lunare • solitudini de treziri intermitente • *l'homme est une panse pensante* • toamnă erogenă cu spînzurați ningînd din crepuscul • fulgul monstruos al labirintului ce-l împing ca pe-o stîncă • luna precum o lumînare-n erecție – cu perle-mister înălțate-n zaruri de zori • sau eu – neeu – absurd fără întoarcere – cu pașii căzuți înăuntru • și nimfele cu fluidul lor trist – cu sîinii limpezimilor plutind •

140. cercuri lontane

cercuri lontane în umbre de clopot • tăcerea mai neagră
decît zdrenșele gîndurilor • și bătrînul jurnalist – mai
singur decît moartea – jupuindu-și memoria de-atîtea și-
atîtea ziare însîngerate străvechi • procesiunile dilacerate
ale utopiilor care speră – incolorul mereu mai disperat,
mereu mai anonim al privirii cu cicatricile fețelor
dizolvate • și flotele insomniilor albe plutind prin oglindă •
meandre în lacrimi de prea risipită nostalgie • trupuri prea
adânc scufundate în barca funerară a plînsului • tăceri
ultime întoarse-n invocație • spermatozoizii – fotoni
inversați – se preschimbă în raze de soare •

141. o, neant!

o, neant! tu care ești rege și rană • pescar și pește înstrăinat
în coborîtoarele ape – tu care urci • primește aceste
cuvinte • “mă spăl de toate magiile lumii – de naștere și de
moarte • și de toate cheagurile mirajului – pînă dincolo de
zîmbetul vînat • nitescența ta mă ascunde – ungîndu-mă
domn al oglinzilor • și al tuturor început-sfârșiturilor
fantomatice • precum și al mesajelor cu poarta de apă •
poarta pe care nimic nu o poate închide sau deschide – alt
decît exilul înecului • cînd solitudini tangente pătrund în
templul din ninsori de cenușă” •

142. libertatea bărcilor de hîrtie

libertatea bărcilor de hîrtie spălate de sângele scrisului •
drumuri albăstrite de nicăieri • săgeți de melancolii fără de
țel – ca disparițiile pe cari le zîmbesc • tăpile goale-și
cufundă privirea-n lichide selenare livide • miliardele de
ani-lumină ai scânteii m-apropie de vălurile somnului • un
bolovan de muțenii crește din lacrimi de liniște • rarefiate
– ruinele copilului își storc cântul în pasăre • nimeni spală
de imagini complotul de clipe-al destinului •

143. înecurile zeului

nimeni se scaldă-n înecurile zeului niciodată • șarpe de miraj și de spermă precum o eșarpă înfășurînd cu depărtări orizontul • pădure de suflu cu arbori de vînt – și-un călător înveșmîntat în tăcere de apă • sau tigrlul precum un palimpsest din blana căruia îmi beau toate literele • și dîrele acelea de întuneric vechi – mai vechi chiar decît hieroglifele • nimeni se scaldă-n înecurile zeului nicăieri • în negația de strălucire albă și dură a tuturor formelor bănuite • acolo unde mana incoloră a vidului întîlnește migrația în zdrențe a mirajelor • pulberi în ghemul ariciului țepos – precum o bucată de obscur fierbinte • vîntul fantasmelor spală noaptea de păsări • unse cu aur de șarpe frunțile se preschimbă în pleoape • stinse-s în poate privirile • funambulul înghite infinitul – citind o frunză adîncă și neagră •

144. parcă de-oglindă

parcă de-oglindă cu extremitățile roase • poate de umbră
letal peste infernurile visului • peștele-sfoară trage după el
șobolanii orelor topite-n tablouri • melancolie sodomizată
la fereastră cu grîul lui singur • și lungul femur al unui
cimitir invalid – cu morții murmurîndu-și prin tramvaie
dorința • da, răcoarea șoptelor povestește iarbă de-argint
– sau vid intim cu virginități de-oglindă • în oceanele de
evanescență – traversînd un himen narcisic – nimeni pînă
unde și-a pierdut submarinul • în ce transparente, aripile
încă nescrise • și spartul noiembrie – cu verdele departe de
figuri – cu cicatricile departe de durere • el, sisificul
noiembrie – cu visurile lui nisipoase pierdute-ntre pași •

145. noaptea tăcerilor posibile

noaptea tăcerilor posibile – decolorate de vegetațiile zdrențuite ale saltimbancilor • globuri de plutire și goluri de trezire își lucesc libertatea peste potecile obscurului • și restul timpului prins în năvodul unde s-au ascuns toate secundele • stigmatate cu carne vândute la taraba blafardă a galaxiilor • și pietrele bizarului – fantasmele bazarului – înnegrind nisipul cu ultimele lui divinații • da, nimeni contemplându-și tăcerea străină de unitate sfârșită – de armonie complet iluzorie • toată această vacuitate plină de pîndă somnolentă • abisul tandru ca un scorpion • mă uit în reținele inexprimabilului alunizînd pe globul *lui* ocular • ghețarii plîng amețiți în zăpada dunelor de heroină • și cortina mirajelor – uzată pînă la coardă de atîtea spectacole • agonie de praf și de fum a eului disprețuit de maidan • ne naștem pentru a oferi cît mai multe ascunzători măștilor noastre inutile • dumnezeul cu care v-ați obișnuit nu-i decît o cenzură nebuloasă – da, o cenzură dubioasă • amorțeala de penitenciar a zidurilor anxietății voastre – colonia penitenciară a repetatelor voastre supuneri • scriu cu zdrențe halucinațiile obscurului uitat – străbat cu bărci albe ceața-n care mi-am pierdut fisele telefonului • făcînd cadou morții nemurirea din buzunarele mele găurite • ah! cum aş vrea să se destrame această pânză odioasă a himerelor • ebrietantul parfum mefitic al halucinațiilor catifelate • și exilul de dincolo – spirala tot mai străină a drogurilor radioactive – care mă poartă spre

singularitatea ochiului alb • noaptea tăcerilor posibile –
îngenuncheată pe zdrențe în dreptul crucifixului • mi-a
trimis cupa cu otravă albastră pe care-am băut-o cu litere
de crepuscul • lunatec precum bufnetul unei bufnițe cu
ridurile vorbelor furate • farurile reziduale de pe șoselele
atrofiate ca niște vine în criză de sânge • sau urletul
becurilor de pe planeta chircită – sub ninsorile gurilor
îngălbenite de toamnă • prea multe drumuri pentru ca ușile
să se deschidă – pentru ca transparența să se închidă • prea
mulți pași prin subțire de sticlă – pentru a fi altceva decât
un oaspe târziu în ținutul natal al graalului – pe care
căutările mele l-au umblat doar cu naufragiile •

146. mîinile indifferente ale lykantropului

din mîinile indifferente ale lykantropului – timpul se scurge-n oglinzi și-n poteca fețelor – livid, cu fierul spălat de zorii iodați ai neantului • o pasăre din șoapte negre se scutură din toamna amurgului • căci soarele aruncă profeții pe razele de iarbă • silabe și simboluri și mituri pe întîmplare și pămînt • și cearcănele lunii insomniace – peste templul eului din tăceri verzi și mult alb de coloane • lupi uscați la rădăcinile înfrisonate ale răscrucilor • poate oglinzile asfaltului lustruite de viteză • pulberi și fum – și cețurile haotice de alcool prin veghile de sticlă • sau femeia cu cap de lună în holbarea solitară a cavelor • tăcerea se jupoaie de coșmarul unui țipăt • se-atinge peste tot cu dispariție – răsfrîngîndu-și stupefiată masca • cartea poștală mă privește cu valuri și-mi întinde o mînă cronometrată de litere • din angoasă pleacă poteca ce ne conduce cu firul la neant • îmi beau veninul pe un tron de moarte albastră – cu ultima rachetă pierdută-n nemurire • toxică-i culoarea sfîrșitului – aproape tot atît cît incolorul ariadnic al începutului • și dacă energia neagră nu-i decît urma din ce în ce mai vagă a gravitației originare – de parcă spațiul n-ar fi decît neantul șters de-o gumă – și ntins pînă departe • peștii țes apa cu fibre de evanescență • mîinile dăruiesc muțenie ochilor • nenăscutul plutește în mine ca într-un acvariu – respiră întrebările suspendate ale avisului • pagini de gaze toxice – sumbrul e sticlă – și scrisori trasate-n cuneiforme cu laser de priviri • pete și

umbre decolorate de imobilă – ocultă strălucire • palide aripi pietruite de moarte • singur stins de semne în neant – și totuși întâlnind peste tot torțele mâinilor • bananele banale ale soarelui precum un ștreang cu nodul gordian de putrefacție • sau stropul veșnic străin – uns cu lumile de care surîsul îl spală • cu insomnia înecată – departe de spasmele orizontului • obscur înfinit de-ocult orbitor • ștreangul de gelatină se-ntinde prin somnul înfinit – pînă cînd aerostatul ochiului mi se trezește-n plin neant • mă simt asemeni unui vînător vînat de panica abisului – de angoasa avisuli • cu tălpi de teroare și ochi de labirint • sînt locul de întîlnire al tuturor procesiunilor – al tuturor posesiunilor – absentul persistent cu soarele în lipsă • 's alter-egoul tuturor refuzurilor – cellalt prin ceilalți – același numai cînd sînt altul • trec pe sub veninul unor poduri colorate de ajungeri întrerupte – de așteptări intermitente • vînătorul planetelor născut din negru – cu plămîinii atenției de umbră • cuvintele se evaporă dintre zdrențele imaginilor – precum niște fetuși cu fesele albăstrite de-avis și de spermă • nervii înoată prin metalică angoasă – ganglionii fericirii aruncă-n aer abatoarele frustrărilor de piatră • panica absoarbe oroarea prin mamelele febrile ale mâinii – și-mi plăsmuiesc erecția ca pe un idol al masturbărilor extatice • fibrele de atenție ale negrului sub avalanșă de silabe • atlas și sisif – ejaculînd imense poveri aluvionare de umbră • fratele uitării mele mă trezește din migrații de sămînță • mă deșteaptă din exil și întîmplare • mă scoală din coșmarul străbătut de norii

pasageri ai premonițiilor refuzului • și trupul – această cutie onirică cu multiple capace și posibilități de închidere • cu posibile tăceri de nopți și stații • cu-o ramură de zboruri în creier – mă întorc în stalactita lichefiată de amintiri • străzi sub pleoape de umbre evaporate • drum de culori spre tronul aproape escatologic – cu interogatoriul ectoplasmic • palma a pătruns pîn' la nasturi în insecta zarului • un pariu cu păianjeni – și șamanul imploziv – miriapod cenușiu presărat cu stele de argint și de frig • portul moluștei nu-i poate decît revolta haosului și-a dedublării lui hermafrodite • sau crepusculul – strania melancolie a piromanilor • exploziile orgoliilor de cretă precum tenia magnetică a memoriei • poate o singură rețetă – s-ascundem zilnic piatra fericirii-n gură și să ne dăruim dezamăgirea ca un sărut •

În chip de postfață (din partea cititorului)

O imagistică frizând în mod genuin, fără intenție ostentatoare, absurdul, contrariind toate combinatoriile semantic-logice posibile, bulversând în trecere reguli morfo-sintactice, inventând, re-semnificând, asociind omofonic cuvinte ce dinamitează limbajul curent, destructurând trama percepției și a reprezentărilor asociate... astfel se resimte, dinspre cititor, poezia *Zdrențelor*, aflată la al cincilea (și penultimul) volum al ciclului. O scriitură deruntantă, desigur, ce răspunde însă unui comandament absolut al poeziei, de la Mallarmé și Ion Barbu încoace, și de fapt, de la începutul timpurilor: euristica necunoscutului. De aceea *adynata* rămâne regula ei de aur, căci altminteri ea cade în discurs, nemaifiind poezie. Și numai cu acest preț al dezlegării de toate constrângerile ne poate ea dăruia frumuseți nebănuite, ce ne aruncă în perplexitatea hrănitore a nemaîntâlnitului.

Estetic deci, dar subiacent, semiologic și metafizic, „zdrențele” sunt tocmai fenomenele concrete, în ordinea poeticului, ale acestei destructurări a “tramei” ontologice. Ele rezultă din deșirarea pe diferite dimensiuni a „spațiu-timpului”, a „peisajului”, a „realității”, cu tot ce comportă aceasta pentru cotidianul nostru crunt încercat: putere, politică, doctrine și ideologii de tot soiul, preconcepții, persecuții, crime, trădări, războaie... „Vălul” lumii e în zdrențe... ceea ce nu înseamnă neapărat că trezia e

iminentă, ci doar că e singura soluție autentică. Și doar poezia o indică, ca orizont.

Iată o „micro-antologie selectivă” în chip de vade-mecum pentru cititorul analitic:

dumnezeul cu care v-ați obișnuit nu-i decît o cenzură nebuloasă – da, o cenzură dubioasă

drapelul absurdului în zdrențe lîngă spartele silabe •

un parc pentru pașii lui nimeni • nimic de mărturisit – doar zdrențele unei vieți banalizate de ceilalți • banalizate de răul redundant și absurd •

zdrențele tenebrei încă la putere •

bombardamente represive – explozii străine – zdrențele unei puteri polițiocrate •

zdrențe de ceață peste vinul sumbru al mării •

zdrențe întreșute din alături • pirogravurile solemne ale deșeurilor – fără vreo concluzie •

zdrențe de speranțe atroce • clipe sufocate în care scliffea doar cîte-o lacrimă •

ah! toate realitățile sînt zdrențe paupere – împărțite între apariție și dis- • himere intermediare cu motoarele hibride conduse de șoferii marțieni •

frunzele părăginite – zdrențele ofilite ale zidurilor • acolo unde prosoapele iluziei au servit prea mult •

zdrențe de subtilă nebunie pentru înțelegeri de distanțe – ce-și surîd numai cu discontinuu •

zdrențele adîncului – hulă a suflurilor sau halou •

zdrențele unui prezent incompetent se sting fără memorie •

zdrențe regăsite – întoarceri subite spre sine •

*poate sîntem poate noi înșine – noi înșine aidoma unor
zdrențe despre care nu mai știm mare lucru • despre care
nu mai știm absolut nimic •*

*iată-mă, deci în patria zdrențelor • în exilul lor de sufluri
și de valuri • unde neonul ectoplasmic jupoaie tăcerea și
varsă clorofilă din copaci •*

*raze de silabe – voci – zdrențuiri șoptite • solitudini •
trenurile penumbrei precum niște peninsule sacadate • da,
sincopate, zdrențele – incomparabilele iele •*

*și-acum ceva despre zdrențele-ecouri • ele se apropie
întotdeauna cu depărtarea – asemeni labirintului ce-n
jocurile distanței își învâluie paradoxul •*

*pentru zdrențele-ecouri așteptarea e o permanentă venire
– mereu prea prezentă • o insuportabilă invazie – o
insutenabilă inundație care îneacă respirația percepției •*

*uneori zdrențele pleacă la plimbare îmbrăcate-n ele
însele • dezbrăcate de ele însele • aproape indecente – cu
sclipetele lor ludice – ludic letale •*

*zdrențe rătăcite – nedumerite • cu o ciudată agresivitate
dilapidată • în așteptare – în vid • în lunecare sclipitoare •
cu gheața încrustată în patine • sau aripi în suspensia
dilacerată •*

*zdrențe sub înaltă tensiune • dubii de electricitate sfișiată •
dar iată că și zdrențele cugetă • uneori ele se opresc în
pragul sfișierii – contemplînd un fruct cu cenușa*

*interzisă • cu diamantul străin în utopia topocroniei
monoschizofrenice •*

cuvintele se evaporă dintre zdrențele imaginilor

Suntem zdrențe de zdrențe în faliile silabelor poetului...

Dana Shishmanian

Tabla de materii

ZDRENȚE 5.....	ERREUR ! SIGNET NON DÉFINI.
1. O BARCĂ DE LEMN	5
2. MEDEEA AVISALĂ	6
3. RESPIRAȚIILE APNEICE	7
4. MUȚENII ANOCEANICE	8
5. LABIRINT ÎN CÎMPIE.....	9
6. TREPTE DE NEGRU.....	10
7. PAȘII LUI NIMENI.....	11
8. SECOLE – MILENII	12
9. ZIDURI	13
10. MORFOLOGIA IZOLĂRII	14
11. NICĂIERIUL APROAPE.....	16
12. FETIȚA CU CHIBRITURI	17
13. MOTOARE DE MOARTE	18
14. ȘI IARĂȘI DRUMUL... ..	19
15. DA, DIN NOU DRUMUL.....	20
16. VERWEILE, DOCH... ..	21
17. SURÎSURI FREATICE.....	22
18. ZDRENȚE FREATICE.....	23
19. ABERAȚIA ALTERNATIVELOR.....	24
20. TU – EL	25
21. EURONUL A.....	26
22. BĂNUIALA CORZILOR VOCALE	27
23. ACE DE ȚIPETE	28
24. NIMIC ÎNGHIȚIT DE DEPARTE	29
25. LUCRURI DE INCERTITUDINE	30
26. FANTOME DE IARBĂ	31
27. LACRIMI DE FULGI.....	32
28. ... PUNCTE DE SUSPENSIE.....	33
29. STRĂINĂ, ACEASTĂ ÎNTÎLNIRE	34
30. TRANSPARENȚE – TRANSCENDENȚE.....	35
31. TĂURI	36
32. MAGIA ALBASTRĂ.....	37
33. SINGUR ÎN LEAGĂN CU MOARTEA.....	38

34.	CE MAI RĂMÎNE.....	39
35.	MANIPULATORA MIRAJELOR.....	40
36.	NIMENI DE NIMENI	41
37.	ÎNCARC CU SILABE	42
38.	LACRIMA ASCUȚITĂ	43
39.	CARNAVAL DE ZDRENȚE	44
40.	ZDRENȚE INFORM ROTITOARE.....	45
41.	ZDRENȚE REGĂSITE.....	46
42.	SEMINȚELE SE AȘTEAPTĂ	47
43.	HIPERSPAȚIUL	48
44.	ÎNCĂRUNȚIM	49
45.	POATE O PASĂRE.....	50
46.	ZDRENȚE DE LETARGIE SOLIDĂ	51
47.	DRAPELELE DEFETISMULUI	52
48.	CÎTEVA LITERE ÎNGROPATE	53
49.	XILOFON CALEIDOSCOPIC BOREAL	54
50.	SPART CA VITRINELE	55
51.	DANTELE AVISALE	56
52.	CÎTEVA CUVINTE.....	57
53.	PRIVIRE EȘUATĂ ÎN INIMĂ	58
54.	FRUNTE SUBȚIATĂ	59
55.	RAZE DE ARGINT	60
56.	GEAMĂTUL PENUMBREI	61
57.	NAȘTERI ZDRENȚUITE	62
58.	DA, ADIO.....	63
59.	DEVASTĂRI AUDIO-TACTILE.....	65
60.	CHEIA CĂRUNTULUI.....	66
61.	MÂNA APRINSĂ DE OCHI	67
62.	PIATRA NEAGRĂ A SOMNULUI	68
63.	TRESTII CARE ȘOPTESC.....	69
64.	NOPTILE ÎN SUSPENSIE	70
65.	PĂLĂRIA DE DINCOLO	73
66.	PREA DEPARTE	74
67.	FIRE DE NISIP.....	75
68.	DISPERĂRI VITRIFICATE	76
69.	SPECTRELE SOMNULUI	77

70.	STATUIA COMANDORULUI DE SUNETE.....	78
71.	PRAG ALEATORIU	79
72.	CU DINȚI DE STELE	80
73.	PAȘI PRINTRE PIETRE CĂRUNTE	81
74.	DEGETE DE CUVINTE	82
75.	PULSURI IPOTETICE	83
76.	DESTRĂMĂRILE DIN TIPPERARY	84
77.	ECOURI INDEFINITE	85
78.	DEPĂRTĂRILE LETALE.....	86
79.	EXILUL INCANDESCENT.....	87
80.	FILDEȘUL AVISULUI	88
81.	ZDRENȚELE NEBUNIEI SAU BANANA OPTIMĂ.....	89
82.	VÎNTUL AMURGURILOR.....	90
83.	ZDRENȚE DE ÎNTÎMPLĂRI ASURZITOARE.....	91
84.	TIPTIL ÎN SOMN	92
85.	ZDRENȚE IMPROBABILE	93
86.	MOARTEA MANUFACTURATĂ.....	94
87.	CINE SE ÎNTREABĂ	95
88.	NIMIC SUB PIELEA OGLINZII	96
89.	NEANTUL NOSTRU COMUN	97
90.	STATUIA ULTIMULUI ATLANT.....	98
91.	ROCHIE DE ZDRENȚE	99
92.	ANXIETATEA REDUNDANTĂ	100
93.	JAZZ FĂRĂ RISC.....	101
94.	ZIMBABWE ZIMȚUIT	102
95.	SPIRALE SFÎȘIATE	103
96.	ATUNCI	104
97.	NIMENI DE NEDESCRIS.....	105
98.	PANGLICI DE VISE	106
99.	OSUL ATÎT DE ALBASTRU	107
100.	VOCI CUMVA OCEANICE	108
101.	TREPTAT FINALUL	109
102.	PRAGURI DE ȘERPI.....	110
103.	TOBA AVISULUI.....	111
104.	METRONOMUL DRUMULUI	112
105.	INDUSTRIA FURIBUNDĂ.....	113

106.	ZDRENȚE DE VOCI BÎNTUITE.....	114
107.	DIG DE DIGRESIUNE.....	115
108.	WEBERN SAU MADERNA.....	116
109.	INTEROGĂȚII DE MIRARE ZDRENȚUITĂ.....	117
110.	MADERNA LUDIC.....	118
111.	PATRIA ZDRENȚELOR.....	119
112.	NIMIC... – NIMENI.....	120
113.	NIMIC ÎN LOC DE CE.....	121
114.	INVIZIBIL POATE.....	122
115.	ZDRENȚE DE CERURI DECOLORATE.....	123
116.	TRECUTUL DE ECOURI.....	125
117.	X RĂTĂCIT PE VREUN MAIDAN.....	127
118.	RĂDĂCINA HAOSULUI.....	128
119.	FIRE DE MĂTASE.....	129
120.	ÎNCEPUTURI SUBIT ÎNTRERUPTES.....	130
121.	HLAMIDE SUVERANE.....	131
122.	EXODUL INFINIT.....	132
123.	METROURILE METAMORFOZELORE.....	133
124.	FANTOMA LUMINILOR.....	134
125.	GLORIILE PULBERII.....	135
126.	SEMN PE VERDELE VISULUI.....	137
127.	ZDRENȚELE-ECOURI.....	138
128.	ZDRENȚE CU CLONI SINCOPAȚI.....	139
129.	UNEORI ZDRENȚELE.....	141
130.	POATE O LACRIMĂ.....	142
131.	PĂTRATE TORTURATE.....	143
132.	FIECE FIINȚĂ, FIECE GÎND.....	145
133.	HLAMIDA MIRAJELOR.....	146
134.	RAMURILE NEGRE.....	147
135.	UN ȘARPE.....	148
136.	INCOLOR E ALBASTRUL.....	149
137.	ZDRENȚE RĂTĂCITE.....	150
138.	ZDRENȚE SUB ÎNALTĂ TENSIUNE.....	151
139.	JALE CU LEVITAȚIA NEBULOASĂ.....	153
140.	CERCURI LONTANE.....	154
141.	O, NEANT!.....	155

142.	LIBERTATEA BĂRCILOR DE HÎRTIE	156
143.	ÎNECURILE ZEULUI	157
144.	PARCĂ DE-OGLINDĂ.....	158
145.	NOAPTEA TĂCERILOR POSIBILE	159
146.	MÎINILE INDIFERENTE ALE LYKANTROPULUI	161
ÎN CHIP DE POSTFAȚĂ (DIN PARTEA CITITORULUI)...		165
TABLA DE MATERII		169

*a cui este stingerea cînd transparența traversează
limpezimea oglinzii • al cui paradoxul lui dincolo în care
totuși mă văd ajuns • a cui e această trezire din care se
nasc, nesfârșite, lacrimile • am atins cu mîna exilului –
printre norii de piatră – misterul oului selenar •*

*... iată – treptat finalul – precum o scară apocaliptică • o
scară pe care nu urcă și nu coboară nimeni • doar eșecul
mai semnalizează zîmbind din turnurile-i lontane • doar
eșecul își mai interoghează nostalgic adîncimea • fără să
știe ce secrete mai poate ascunde sertarul lacrimilor • sau
pînă unde-și poate împinge cristalul durerea asta orbitor
de limpede • tăcerea asta asurzitor de opacă • și pînă unde
întrebarea se poate atinge – juisînd – cu degetele
despletite ale răspunsului • cu nebuloasa unde, poate,
neantul s-a ascuns •*